

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

GLAMSBJERG FRI- OG EFTERSKOLES ÅRSSKRIFT 1965

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

STATENS PÆDAGOGISKE STUDIESAMLING

GLAMSBJERG FRI- OG EFTERSKOLE

ÅRSSKRIFT

Dag og dåd er kæmperim

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

1965

*Genereltj. Jøst.
Andersen boks-Jensen.*

Indholdsfortegnelse

J. Frankov-Petersen: Juleevangeliet	3
Asger Baunbak-Jensen: Mennesket	5
Morten Bredsdorff: Skolegang – tvungen eller frivillig? ..	7
Joseph Smarts: Tanzanias fremtidige udvikling	9
Nils Olav Olsen: Før automationsalderen	11
Henning M. Jensen: Om sjælen	19
Hanne Juhl Andersson: Bornholmsturen	22
Peter Ditlefsen: Mit møde med efterskolen	25
J. Bilgrav Nielsen: Først dansk – så nordisk – siden europæisk	28
Asger Baunbak-Jensen: Dagbogen	31
Marie Olsen: Nyt fra gamle elever	40
Lydia Frantzen: Et 50 års jubilæum	46
Asger Baunbak-Jensen: Noter	48
Skolens afgangshold i navne og billeder	52
Meddelelser fra elevforeningen	56
Elevforeningens regnskab	57
Medlemsliste	58

Redaktion: Asger Baunbak-Jensen.

Tegningerne er udført af lærer J. Kongstad.

Juleevangeliet

For et års tid siden kunne man i aviserne læse om nogle unge håndværkere, der gav sig ud på en lang og besværlig rejse oppe i Østgrønland. Det var ikke bare for at opleve noget spændende, det drejede sig om at nå en bestemt forbindelse sydpå, så de kunne nå hjem til jul.

En så lang og besværlig rejse havde de næppe givet sig ud på, hvis det havde drejet sig om at komme hjem til påske eller pinse; men julen er noget for sig, når den nærmer sig får hjemmet en dragende magt.

Man kan naturligvis holde jul allevegne oppe på Grønland og nede i Afrika, eller hvor man nu ellers er blevet anbragt, men julen og hjemmet hører sammen. Der er trængsel i togene og på færgerne, man bliver skubbet og maset, men der er et formildende skær over det hele, man skal hjem og holde jul.

De kirkelige højtider har et bestemt indhold. Det har julen også. Den drejer sig ikke om det, at vi i slutningen af december har nået bunden af den mørke tid, og nu varer det ikke længe, så går det fremad igen mod længere og lysere dage. Julens indhold er juleevangeliet. Den gamle beretning, som vi næsten kan udenad, men som alligevel er ny hvert eneste år.

Der er en schweizisk teolog, der har brugt et anskueligt billede. Lad os forestille os menneskeslægten som en stor skare, der er på vandring ned igennem tiderne. Forrest går de store navne, menneskeslægten elite i dygtighed og intelligens. De viser vej og har på utallige områder præsteret en indsats, vi alle nyder godt af. Men tilværelsens grundproblemer kan de ikke klare – hvad er meningen med vor vandring? hvad stiler den imod? De spørgsmål er ligeså dunkle for dem ude i fortroppen, som for alle os andre.

Men på et ganske bestemt tidspunkt i menneskeslægten lange vandring skete der noget mærkeligt. Der kom en skikkelse vandrende hen imod menneskeslægten ovre fra den anden side. Han så ud som et ganske almindeligt menneske, men han var alligevel af en anden herkomst. – Han kom med et budskab, han kom for at lade os vide, at menneskeslægten, der har vandret ad lange og sære veje, er genstand for Guds kærlighed.

Gud har givet os livet som en gave og en opgave; men på rejsen er vi blevet livets skyldnere. Den brug vi gjorde af gaven og opgaverne blev til et misbrug af begge dele. Gud ser ikke igennem fingrene med det. Han dømmes vor synd og ondskab; men det knuser ikke hans kærlighed. Den skikkelse, der kom til os ovre fra den anden side, åbenbarer den for os. Over det liv Jesus levede, over den død og opstandelse, der afsluttede hans levnedsløb her i verden, lyser Guds kærlighed. Han bringer for dagen, at Gud har gjort alt, for at hans tilgivelse kan komme til os, og for at glæden og taknemligheden for den kan lede os ad hans veje.

Gud vil ikke, at menneskeslægten skal fortsætte en vandring, der tit ligner et plyndringstøgt ned igennem tiderne. Gud vil, at vi skal være på vandring mod hans rige, det rige, der vil bringe retfærdighed og fred til vor jord.

J. Frankov-Petersen.

Mennesket

Der er aldrig gjort så meget som i dette århundrede for at udforske verdensrummet. Teknikken udvikler sig fantastisk, og det er spændende at følge alle de nye erobringer, videnskaben gør. De, der lever 50 år mere, vil komme til at opleve en udvikling, som bringer folk ud til andre kloder og gør trafik mulig mellem Jorden og Månen. Mennesket behersker meget.

Men alligevel er mennesket kun menneske – med understregning af kun. Snart er mennesket den sejrende – fyldt med glæde og stolthed – snart er mennesket taberen, præget af sorg og ydmygelse. Anderledes bliver det ikke her på Jorden.

Vi vil blive i stand til at klare os uden legemligt arbejde, levefoden vil stige, og der vil blive 2 biler til hver familie. Men midt i det hele, vil spørgsmålet lyde: hvor er lykken?

Mennesket føler, at når det har ret til fri lægehjælp, gratis skolegang og ret til arbejde og god indtægt, så har det også ret til lykken. Men hvad er denne lykke? En uvirkelig drøm?

Det største problem i fremtiden bliver måske at få mennesket til at erkende virkeligheden. Den virkelighed som hver dag kræver af os, at vi glemmer os selv og sætter vor næste i centrum. Måske vil det være lettere for mennesket at komme til Månen end at lære at leve.

Da apostelen Johannes kort før sin død var så gammel, at han ikke kunne holde tale i de kristnes forsamlinger, sagde han altid kun disse ord: »Børn, elsk hverandre«. Og når de spurgte ham, hvorfor han altid sagde det, svarede han: »Jo, mere behøves der ikke.«

Hans menneskelige visdom var kommet til ham gennem hans møde med Jesus, og det var magtpåliggende for ham at få bragt denne livserfaring og visdom videre til andre.

Mange mennesker lever i dyb ensomhed. De dør næsten, før livet ebber ud for dem. Også unge kan kende denne overvældende ensomhed, som gør livet meningsløst, det er i fællesskab med andre, mennesket bliver menneske. Livet er ikke til, for at vi kan tage alt – vi har ikke på den måde ret til lykke. Men det er ved at møde mennesket med vor hjælp, at vi selv bliver menneske.

Denne hjælp kan være et tilgivende smil – et håndtryk – en samtale eller et besøg vi aflægger – eller denne hjælp kan være vor aktive medvirken til, at u-landenes folk får chancen for at blive vore virkelige søstre og brødre. Men denne hjælp er først og fremmest vor vilje til altid kritisk at undersøge på hvilken måde, jeg kan give – tilgive og derved glemme mig selv.

»Mennesket er skabt i Guds billede«, vil måske sige, at i mennesket har Gud lagt al sin ufattelige alsidighed. Alle mennesker er så forskellige, og i livet må vi glæde os over denne »farverigdom«. Men mennesket har ikke guddommelig indsigt. Vi er fattige i vor hjælp, fordi vi forstår så lidt – så lidt af det der bor, lever og rører sig i andre mennesker.

Dette kan heller aldrig blive anderledes – selv med den bedste hjælp af psykologer og psykiatere. Tilbage bliver da dette vanskelige, som Johannes befaler: »Elsk hverandre«. Der er ikke tale om erotisk stemning – ikke engang om forelskelsens glød, men om en pligt til at elske mennesket. Det er gennem dette kærlighedens fællesskab, mennesket trækkes op af ensomhedens brønd.

Kristendommen kan gøres til genstand for mange filosofiske og videnskabelige overvejelser, som ender i mismod, fordi vi mangler den indsigt, der får os til at forstå. Men kristendom er først og fremmest at kende den sikkerhed, der ligger i, at vi lever af kærlighed – at vi tilgives og rejser os fra vore fald – og at vi har pligt til at give den faldne en hjælpende hånd tilbage til livet.

Asger Baunsbak-Jensen.

Skolegang - tvungen eller frivillig?

Under en samtale med den store schweiziske pædagog, dr. *Fritz Wartenweiler*, der har skrevet en ypperlig doktorafhandling om Grundtvig, en levnedsskildring af Kr. Kold, og et langt liv igennem arbejdet på at indføre folkehøjskolen i sit hjemland, spurgte en af deltagerne ham, hvorfor det stort set ikke var lykkedes at få tanken om en fri ungdomsskole efter nordisk forbillede til at slå igennem i Schweiz?

»Jeg tror, det skyldes »die Verschulung unserer Jugend«, svarede Wartenweiler og pegede dermed på det langstrakte, dygtige og tvungne schweiziske skolevæsen. »Vor ungdom tvinges til at gå for meget og for længe i skole«, sådan kan man frit oversætte den gamle kloge skolemands ord.

Vi skal nok til at passe på, at vi ikke her i landet sætter en lignende udvikling i gang. Al den megen tale om forlængelse af undervisningspligten – heldigvis med frihed til at opfylde den under forskellige former – den hæsblæsende iver for at få skubbet stadig stigende mængder af unge mennesker gennem gymnasie-maskineriet, eksamenspresset og bekymringen for, at vi ikke får samtlige unge anbragt på skolebænke fra børnehaven til de nærmer sig giftealderen, kan vel efterhånden suggerere os til at tro, at skolegang, jo længere des bedre, er menneskehedens redning.

Men hvad med alle de unge drenge og piger, for hvem skolegang bliver en lidelse, alle dem der hellere vil beskæftige sig med andre ting end skolens lektier og færdigheder? Hvad med alle dem, som i overgangsårene kun spekulerer på at slippe fri og ellers laver alle de optøjer, som en livlig fantasi og indeklemte tilbøjeligheder kan hitte på, simpelthen for at udholde den lange skoledag?

Den som har prøvet at undervise elever, som er under tvang – de gamle tekniske skoler, de arbejdsløse elever på højskoler i

1930erne, tvangsindlagt af deres kommuner, eller modvillige soldater under civilundervisning, ved lidt om, hvad dette kræver af en lærer, hvor mange gode kræfter der her går til spilde, hvor beskedne og tilfældige resultater der opnås.

Og modsætningen – det frugtbare og rige udbytte, når elever og lærere frivilligt har besluttet at få det bedst mulige ud af det skolemæssige samvær, uanset hvor det foregår.

Derfor kan jeg ikke slippe tanken om, at vi efter barneårenes nødvendige og rimelige opfyldelse af undervisningspligten, – helst i ikke alt for store og forældrefremmede skoler – burde tilbyde unge mennesker i overgangsårene en eller anden form for frivillig »samfundstjeneste« i hjem, på værksted, ved landbrug, fiskeri eller et hvilket som helst andet sted, hvor unge kunne gøre en smule gavn og opleve arbejdslivet som en virkelighed. Det ville medføre en fortrinlig sortering mellem dem, som herefter virkelig med lyst og interesse sætter sig på skolebænk i en modnere alder, og de andre, som har lyst og evne til anden beskæftigelse. Dette er utopi, jeg ved det.

Men det er såre vigtigt, at de fri ungdoms- og efterskoler som et beskyttet skolemilieu, i rimelig afstand fra hjemmet, hvad unge i overgangsårene gerne værdsætter, sættes i stand til at tilbyde en lige så god og respekteret undervisning som den offentlige skoles 8., 9. eller 10. klasse. Men så må de frie skoler også, som disse, kunne give deres elever et bevis for rimelige arbejdsresultater – f. eks. i dansk og regning – som folkeskolen gør det. I så fald vil utvivlsomt talrige forældre råde deres børn til at søge de frie ungdomsskoler, som netop fordi de er frie skulle have de bedste forudsætninger for at tilvejebringe et nogenlunde frugtbart skoleklima – den vigtigste forudsætning for, at en hvilken som helst undervisning kan lykkes.

Morten Bredsdorff.

Tanzanias fremtidige udvikling

En af de bydende nødvendige opgaver, som Tanzanias regering stod for at skulle løse efter landets frigørelse, var at formå folkets masse til at gennemføre de lokale udviklingsplaner, til selv at gå ind for kampen mod fattigdom, uvidenhed og sygdom og til at tage del i opbygningen af en nation.

Regeringens egen udviklingsplan koncentrerer sig om en udvikling på lang sigt, nemlig forøgelse af landbrugsproduktionen, forbedring af samfærdselssystemet og udvidelse af den højere og tekniske uddannelse. Imidlertid var det nødvendigt at gennemføre en sideløbende plan, der udnyttede folkets energi og begejstring, som blev vakt, da landet opnåede selvstændighed.

I overnesstemmelse hermed iværksatte præsidenten i maj 1962 en lokal udviklingsplan, baseret på selvhjælp. Det væsentlige i denne plan er, at den bæres af selvstyrende udviklingsudvalg i landsbyerne, hvis opgave det er at tilrettelægge og gennemføre deres egne planer med hensyn til kommunale veje, broer, brønde, forsamlingslokaler, skoler, apoteker, brugsforeninger, landbrug, gratis børnehaver, markeder – kort sagt at tage sig af de øjeblikkelige forbedringer i landsbyen, som beboerne ønsker og er rede til selv at arbejde for under deres egen ledelse, og ved at udnytte deres egen hjælpeskilder mest muligt. Folket afgør selv, hvilket projekt der skal iværksættes; det er den demokratiske ånd, som giver planen dens vitalitet og styrke i forbindelse med den mulighed, den giver, for at genoplive og benytte de traditionelle former for selvhjælp og kommunalt arbejde.

Teknisk rådgivning og materiel hjælp formidles til disse landsbygrupper gennem en kæde af udvalg, som samtidig koordinerer landsbyernes selvhjælpsvirksomhed med de lokale udviklingsplaner for at sikre, at folkets anstrengelser ikke skal blive frugtesløse.

Joseph Smarts.

For øjeblikket har vi udarbejdet en femårsplan, efter hvilken vi søger at nå følgende 3 vigtige mål.

1. Indkomstforøgelse fra 400/- til 960/- pr. år inden 1970.
2. Forhøjelse af den gennemsnitlige levealder fra 35 år til 50 år inden 1970.
3. Uddannelse af kvalificeret arbejdskraft, som kan arbejde i kontorer og bestride ansvarsfulde poster.

For at gennemføre denne plan har vi opfordret både regeringsembedsmænd og befolkning til samarbejde, og vi håber, det vil blive nået, hvis hver borger i Tanzania gør sin del. Vi ser også hen til hjælp udefra i form af udstyr, penge og eksperter.

Joseph Smarts,
Comm. Pev. Adviser.

N.B. Joseph Smarts var skolens gæst en uge i september. Han har opholdt sig et halvt år på u-landsskolen i Holte. Det var en oplevelse for os alle at have denne dygtige, charmerende afrikaner imellem os.

Før automationsalderen

Visse ord i vort sprog er »belastede«; blot ved at nævne dem fremkalder man i tilhøreren en følelse af behag eller ubehag. Politikere har ofte benyttet sig af dette fænomen. Selv de største diktatorer har råbt op om »frihed« og »demokrati«, fordi de vidste, at disse positivt belastede ord ville fremkalde en sympatisk stemning i tilhørerskaren, psykologisk berede jordbunden for videre fremstød, som måske havde meget lidt med frihed og demokrati at gøre.

»Automation« (eller »fuldautomatisering«, som nogle siger) er et negativt belastet ord. Da De f. eks. læste overskriften på denne artikel, begyndte hammeren ikke at slå lystigt på ambolten i Deres øre, tværtimod følte De en øjeblikkelig modvilje mod at gå i gang med læsningen, simpelthen fordi De er bange for at høre ordet automation! Det er nemlig belastet med forestillinger om, at mennesket skal afløses af automater, at vi skal blive inderligt overflødiggjorte af maskiner. I adskillige af de fremtidsromaner, som vort århundrede har været så rige på, er robotternes herredømme over mennesket hovedtemaet.

Automationen er da også et uhyggeligt problem, næst efter spørgsmålene om udnyttelsen af atomkraften og ophjælpingen af de teknisk tilbagestående lande vel det største i vor tid. Der er grund til at føle sig utilpas. Men intet problem er nogensinde blevet løst ved, at man har været bange for det. Lad os da ubevæbnede vove os ind til løverne for at se, hvor meget der i virkeligheden er at være angst for?

Hvad er egentlig automation? Det er uhyre vanskeligt, for ikke at sige umuligt at give en dækkende definition. Men forudsætningen er i alt fald, at mekanikken har afløst den fysiske kraft, »efterhånden som man ved studier af råmateriale, produk-

tionsmetoder og arbejdets udførelse kan opdele produktionsprocessen i forenklede delprocesser.« (Ivar Nørgaard i bogen »Teknik og Arbejder«). Med andre ord: en gennemgribende rationalisering, sådan som den gennemføres i disse år. Når denne mekanisering er sket, kan den menneskelige regulering af maskinerne afløses af elektronisk kontrol. En vare, som skal fremstilles i en fabrik, vil gennemløbe hele sin tilblivelsesproces uden en eneste gang at have været berørt af menneskehånd. Skulle den ved en fejl i maskineriet blive behæftet med uregelmæssigheder, vil den omgående blive udskudt, idet produktionsprocessen også er selvregulerende. Endelig vil det også være muligt at give samme proces ordrer, der på det nøjeste efterkommes, ved brugen af elektronhjernener, som fyldes med de hulkort og magnetiske bånd, der indeholder ordrene.

Resultatet er, at den fuldautomatiske fabrik, der jo allerede eksisterer, kan fremstille biler, vaskemaskiner, fjernsynsapparater, køleskabe eller kuglepenne, uden at eet eneste menneske griber ind i processen.

Automationen indebærer fantastiske fordele, som det ville være tåbeligt at overse: ved hjælp af den (sammen med en fredelig udnyttelse af atomkraften) vil produktionen kunne sættes i vejret i et omfang, som vi næppe kan forestille os i dag. Derved vil vor levelfod kunne mangedobles, og, hvad der ikke er mindre væsentligt, vi vil have fundet et svar på u-landenes materielle problemer. Man kan videre pege på, at mennesket takket være maskinerne vil være befriet ikke blot for det hårde fysiske slid, men også for det enerverende samlebandsarbejde, som Chaplin i sin film »Moderne tider« så slående og gribende har beskrevet. Sliddet og kedsomheden vil blive overtaget af elektronisk kontrollerede maskiner.

Disse indlysende fordele ved automationen bevirker, at man ikke uden at være helt Thorkild Gravlundsk kan indtage en negativ holdning til den. Automationen kommer, fordi vi selv vil den. Den er fristende for den enkelte arbejder og funktionær, og den er en nødvendighed for den virksomhed, ja, den nation, der vil klare sig i konkurrencen. Sir Leon Bagrit, admi-

JK

nistrerende direktør for et stort engelsk automationsfirma, siger det i en bog¹ så hårdt som muligt: »Det ville have været ensbetydende med selvmord, hvis England havde affundet sig med en passiv rolle i automationens verdensomspændende udvikling . . .«

Problemet er altså ikke: fuldautomatisering eller ej. Problemet er, om det vil være muligt at gennemføre den på en sådan måde, at den ikke fører til menneskelige katastrofer.

Fra USA har vi fået de første advarsler. I en kronik i »Svenska Dagbladet«² blev der givet en lang række eksempler på, hvilke følger automationen kan få for os: alene i New York blev 40.000 elevatorførere arbejdsløse, da automatiske elevatorer blev indført i skyskraberne. Samme skæbne overgik 200.000 flyvemaskinearbejdere ved en tilsvarende fuldautomatisering i den militære flyveindustri. Alle disse mennesker stod en dag på gaden, og intet var gjort for at skaffe dem nyt arbejde. Situationen fra »den første tekniske revolution« i det 19. århundrede er ved at gentage sig i Amerika: en omsiggribende arbejdsløshed, som ingen har den fjerneste kontrol over. Man skal være ualmindelig naiv for at overse sammenhængen mellem dette fænomen og de øgede hærstyrker i USA. På en eller anden måde skal man jo have så tilpas mange mennesker beskæftiget, at de arbejdsløses skare ikke bliver tilstrækkelig stor til at udgøre en permanent politisk trussel.

Fabrikkerne vil simpelthen ikke i længden have brug for ret megen menneskelig arbejdskraft. De store masser af arbejdere, som hver morgen strømmer til produktionsstederne, vil snart være afløst af en lille håndfuld kontrollører, der sidder og stirrer på de selvkontrollerende kontrolapparater. I første omgang vil det gå ud over de ufaglærte, men senere vil også de faglærte blive ramt.

Man kan så indvende, at der til gengæld vil blive brug for mere menneskelig arbejdskraft inden for de såkaldte »servicefag« (hermed menes offentlig administration, transport, handel, bankvæsen, offentlige værker og de liberale erhverv, f. eks. skole- og hospitalsvæsen). Udviklingen viser da også tydeligt, at disse fag kan opsuge en stor del af arbejdsstyrken. Men selv om vi ikke skal planlægge for vore tip-tipoldebørn, må det vel være tilladt

at pege på, at også service-stillingerne kan automatiseres. En dag vil man opleve kontorer og butikker uden personale. En amerikansk undersøgelse af 20 forskellige kontorvirksomheder viste f. eks., at med en gennemført automation, blot som vi kan forestille os den, vil det arbejde, som hidtil udførtes af 2748 kontorfunktionærer, kun kræve 52 personer.

For at konkludere: automationen kan ikke undgå at indvirke særdeles kraftigt på beskæftigelsessituationen. Det er blevet sagt så skarpt som at arbejde en dag vil blive et privilegium for et mindretal. Dette kan vi ikke undgå. Men ved en fornuftig planlægning kan vi måske undgå at ende i et menneskeligt kaos.

Jeg sagde menneskeligt – ikke økonomisk kaos! Man må nemlig gøre sig klart, at der her ikke er tale om et økonomisk problem. Selv om 75 pct. af den danske befolkning en dag skulle stå uden arbejde på grund af fuldautomatisering, så ville den samme automatisering med sin effektive produktion alligevel kunne skaffe de arbejdsløse en hurtigt stigende levestandard. Det er blot et fordelings-spørgsmål.

Planlægningen må for det første gøre sig klart: »Hvem skal »have lov til« at arbejde, når der ikke bliver arbejde nok til alle?

Leon Bagrit er inde på dette spørgsmål i sin førnævnte bog. Han har den opfattelse, at vi så vidt muligt skal skaffe arbejde til alle i den »produktive« del af deres liv. Hermed mener han årene mellem 25 og 55! Før de 25 år bliver det jo mere og mere almindeligt, at man uddanner sig, så her skulle der i og for sig ikke være noget problem. Han finder det også ganske rimeligt, at man pensionerer folk allerede i 55-års alderen. Hvorfor skulle man ikke give en mand lejlighed til at nyde sit otium, mens han virkelig har kræfter til det? Hvor mange arbejdere drømmer ikke om f. eks. at få deres eget hus på landet og at have tid til at nyde livet? I fremtidssamfundet behøver den tidligt pensionerede ikke engang at frygte nedgang i levestandarden. Folkepensionen kan mægtigt være lige så stor som den løn, han har oppebåret i sine produktive år.

Jeg kan nu ikke helt dele Bagrits lyssyn. Af to grunde. For det første fordi det næppe vil være muligt at skaffe arbejde til alle i

den produktive aldersgruppe. De stillinger, der bliver tilbage, vil blive forbeholdt de stærke og højt kvalificerede. Hør blot, hvad en arbejder sagde, da han måtte opgive at klare et af de moderne jobs: »Maskinen havde omkring 80 boreapparater, og 22 motorblokke passerede gennem den. Jeg måtte passe på hele tiden. Hvert eneste minut måtte jeg se efter, at alt gik rigtigt til. Maskinen havde omkring 91 kontrollamper. Jeg skal love for, at det tog på mig at følge med. Hvis en af maskinerne standser, standser hele produktionslinien. Af og til gør man måske en ganske lille fejl, og det er ikke godt hverken for mig selv, for arbejdsformanden eller for firmaet. Til slut måtte jeg tage et andet job med lavere betaling, fordi jeg ikke kunne klare at holde trit med maskinen.«³ Denne arbejder kunne altså skaffe sig et andet job. Men der vil i fremtiden være en temmelig stor procentdel af befolkningen, som på grund af dårlig intelligensudrustning, psykiske defekter eller andre menneskelige mangler ikke kan tilpasses automationsalderen. De må være pensionister hele deres liv – for der er som sagt udmærket råd til at give dem velfærd!

Leon Bagrit er for mig at se også tilbøjelig til at se let på problemet: hvad skal folk bruge tiden til, når arbejdet ikke længere behøver dem? Værst ser det naturligvis ud for dem, der bliver de konstant pensionerede eller tidligt pensionerede. Men for alle – måske med undtagelse af dem i de allerhøjeste stillinger – vil arbejdstiden maksimalt blive 3–4 timer daglig. For os alle vil det blive et presserende problem, hvad vi skal bruge den megen fritid til.

I en artikel i Dansk Udsyn⁴ skriver professor Løgstrup: »Fritid er . . . ikke et ubetinget gode. Arbejdet må have en overvægt i forhold til fritiden, hvis fritid skal kunne tages som leg, adspredelse, tidsfordriv. Bliver arbejdstiden for kort og ubesværet – og det bliver den – til at fritiden kan blive afslappende, så bliver legen og adspredelsen og tidsfordrivet kedsommelig og narcissistisk. Man kastes tilbage på sin egen stemning og sindstilstand, fordi der ingen sag er til at binde den, til at absorbere sindets kræfter. Når fritiden bliver en vis størrelse, bliver man nødt til, for at kunne holde den ud, at give den karakter af arbejde i den forstand, at

studium, tilegnelse, beskæftigelse med en sag, tager sindet fangent og giver den enkelte lejlighed til at udfolde sine kræfter.«

Dette er da det andet, planlægningen må gøre sig klart: hvorledes giver vi det arbejdsløse menneske mulighed for at udfolde sig i arbejde? Den lange dag kan ikke fyldes med det, Erik Knudsen har kaldt »hobbyindustriens rædsler« eller med græsplæneklipping eller med benzinafbrænding på landevejene eller med TV-kikkere. Den slags er ikke nok til at redde os fra ked-somhed, fra at »blive kastet tilbage på ens egen stemning«.

Hvorfor ikke? Fordi vi i den vestlige civilisation gennem århundreder er blevet opdraget til, at tilværelsen skal have en mening. Det er blevet uafrysteligt indarbejdet i os, at den enkelte skal udrette noget, som har betydning for samfundet og for andre mennesker. Set fra denne synsvinkel er Bibelens tale om arbejdet som en forbandelse simpelthen ikke sand. For det produktive arbejde har netop kunnet fylde os med mening. I det fandt vi et mål, i det fandt vi, at vi havde betydning. Arbejdet har været os en velsignelse i den forstand, at det har reddet os fra at føle tomhed og meningsløshed i vort liv.

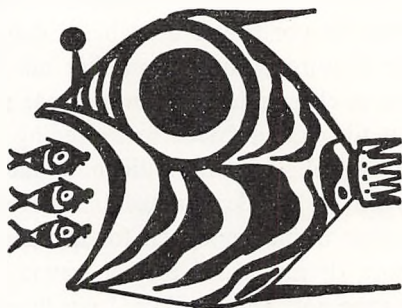
Hvor finder vi da det produktive arbejdes afløser? Professor Løgstrup anser det for vor eneste mulighed i denne situation, at vi kaster os over kulturgoderne. Mennesket må opdrages til at være skabende på et eller andet felt, for kun når man skaber noget føler man, at tilværelsen fyldes med mening. Skolen for erhvervslivet må afløses af skolen for fritiden, kunne man sige i forlængelse af hans tanker. I undervisningen må hovedvægten lægges på de fag, som giver barnet mulighed for at udfolde sig: musik, formning, litteratur, dramatik, for blot at nævne eksempler.

Om det så vil være nok, ved jeg ikke. I vor livsanskuelse er det et særdeles væsentligt led, at kun det arbejde, som er egentligt produktivt, d.v.s. det, som kaster løn af sig, er egentligt arbejde. Hvorledes vil vi føle det at modtage penge og materielle goder uden at have rørt en finger i produktionslivet? Kan vi vænnes fra at tænke i de baner, at livet og erhvervslivet er ensbetydende ord? Der er vist al mulig grund til at være pessimistisk. Og det er man så. Det viser det simple faktum, at kun de færreste (det

Hvilken stilling, der til sin tid skal tages i dette store spørgsmål, bliver naturligvis politikernes sag, men i dette spørgsmål som i andre, er det af overordentlig stor betydning at borgerne tager stilling.

Vil vi være med til at løse store og krævende opgaver, må vi besinde os på at udbytte det nordiske samarbejde. Store opgaver løses ikke i ét nu, men bygger vi stødt videre på allerede opnåede resultater, er chancerne for virkelig at placere Norden i verdens bevidsthed stor. Dette kræver ikke bare målbevidst arbejde, men det kræver nye former og metoder i det nordiske samarbejde. Alt for mange af Nordisk Råds henstillinger bruger for megen tid til at komme gennem regeringskontorerne. Denne tilstand må ændres. Trægheden skal overvindes, tempoet sættes op, og at dette sker har vi alle medindflydelse på og medansvar for.

Jens Bilgrav Nielsen.

Om sjælen

Den opfattelse, at mennesket består af en sjæl og et legeme, stammer fra oldtidens Grækenland. Sjælen var på en eller anden måde blevet lukket ind i legemet ved fødslen. Her måtte den så prøve at finde sig til rette hos en vært, hvis gerninger ikke altid var lige pletfrie. Den stakkels pæne sjæl måtte finde sig i slemme nedværdigelser, men selvfølgelig gøre, hvad den kunne for at få legemet til at undgå de værste udskejelser. Lidt frihed havde sjælen, når legemet sov. Så kunne den gøre, hvad den selv ville. Det vidste man fra drømmene. Men først når det elendige legeme gik hen og døde, kunne sjælen få lov til at slippe helt væk. Den blev så belønnet alt efter hvor samvittighedsfuldt, den havde forstået at holde legemet i tømme.

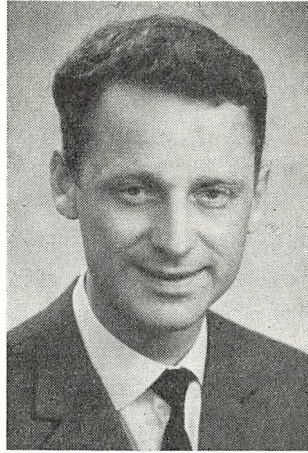
Denne opfattelse af forholdet mellem sjæl og legeme angribes imidlertid i dag fra såvel filosofisk som videnskabelig side. Engländeren Gilbert Ryle hævder således med vægtige filosofiske argumenter, at sjælen ikke kan adskilles fra legemet og omtaler den gamle opfattelse som spøgelse i maskinen, mens man fra biokemisk side siger, at sjæl er kemi.

Den menneskelige hjerne består af ca. 10 milliarder neuroner eller nerveceller, forbundet med hinanden på den mest komplicerede måde. I dag har man kun et groft indtryk af de aller-væsentligste træk ved hjernens opbygning. Man ved, at visse regioner har med lugtesansen, andre med synet, andre med hørelsen og atter andre med følesansen for legemets forskellige dele at gøre. Dette har man fundet frem til ved sygdomme på bestemte steder i hjernen. Hvis der f. eks. opstår en svulst i den bageste del af hjernen, vil synet forsvinde. Man ved det også fra patienter, som under lokalbedøvelse er blevet opereret i hjernen. Ved at

irritere bestemte dele af hjerneoverfladen har patienten oplevet en ganske bestemt fornemmelse f. eks. en lyd. – Biokemikerne og fysiologerne har gjort den iagttagelse, at nervecellens fysiologi og kemi ikke adskiller sig meget fra enhver anden celles. Når en nervecelle overgår fra hvilende til impulsmodtagende tilstand, er det et spørgsmål om en pludselig ændring i cellens indhold af kalium-joner. Disse afgives til omgivelserne under samtidig optagelse af natrium-joner. Denne koncentrationsændring er ledsaget af elektriske spændingsvariationer, der som en bølge forplanter sig ud over cellens overflade. Processen sættes i gang i sansecellerne af lyskvanter, lydbølger, molekyler m.m. eller af andre nerveceller, som den står i forbindelse med. Efter impulsoverførslen genopbygges nervecellen i løbet af brøkdele af et sekund ved hjælp af energirige fosfatforbindelser. Der er grund til at tro, at al nervecellefunktion følger dette skema, også den mest abstrakte tænkning.

Et fingerpeg om at sjæl er kemi, kan fås deraf, at en række kemiske påvirkninger af hjernens celler påvirker disses funktion – og dermed tankevirksomheden – på afgørende måde. Mest interessant i den forbindelse er en række stoffer, bl. a. den mexikanske gift mescaline, der i små doser medfører meget karakteristiske ændringer i de mentale processer, hallucinationer, tvangstanker, aggressivitet, angst o.s.v.

To erhverv har særlig interesse for et dybere kendskab til sjælen og til de kræfter, som påvirker den, nemlig pædagogen, som skal indpode vor kulturarv til børnene på den frugtbarste måde, og lægen, som skal helbrede defekter i sjælen. De omtalte kemiske midler er endnu for ukendte og farlige til, at man tør anvende dem på en positiv måde. Man anvender her psykologien. Man kan på videnskabelig vis beskrive en række ydre reaktioner på visse påvirkninger og også opstille lovmæssigheder, men det indre sammenspil kan man kun opstille hypoteser om, hvorfor videnskaben nødvendigvis må have en begrænset værdi. Alligevel har den dog givet mange interessante oplysninger, og dens indflydelse er stigende i takt med de erfaringer, man efterhånden opnår.

Henning M. Jensen.

For ca. 50 år siden opstillede en østrigsk læge, Sigmund Freud den hypotese, at sjælen bestod af tre lag: det samvittighedsfulde, over-jeg, det smudske, under-jeg og jeg-et, som var under krydsild af de to modstandere og mæglede så godt det evnede, inden det lod de endelige beslutninger slippe frem i dagens lys. Med denne teori forklarer han forskellige nervemæssige lidelser og angiver samtidig en vej til helbredelse af disse. Med en dybtgående samtale skal patienten bringes til at indse årsagen til sin lidelse, hvorefter han skal vænne sig til at leve med den og beherske den med sin fornuft. Her ledes min tanke hen på en af verdens største pædagoger. Han hedder Sokrates og levede 2400 år før Freud. Men han fremhævede allerede dengang værdien af den dybtgående samtale, dialogen, hvor man ved trinvis at tage personlig stilling til et problem trænger dybere ned i dette. Her ved udvikles sjælen og mennesket opnår indsigt i problemerne. Dette bør man måske særlig lytte til i dag, hvor P3, TV og ugeblade lokker til halvsovende og kritikløs slubren. For nogen bedre mulighed end dialogen til sjælelig udvikling kan næppe anvises i dag.

Henning M. Jensen.

Bornholmsturen

Søndag den 16. maj kl. ca. 15.00 kørte vi fra Glamsbjerg fri-skole til Odense Banegård, hvorfra vi kørte med toget til København, hvortil vi ankom kl. ca. 19.30.

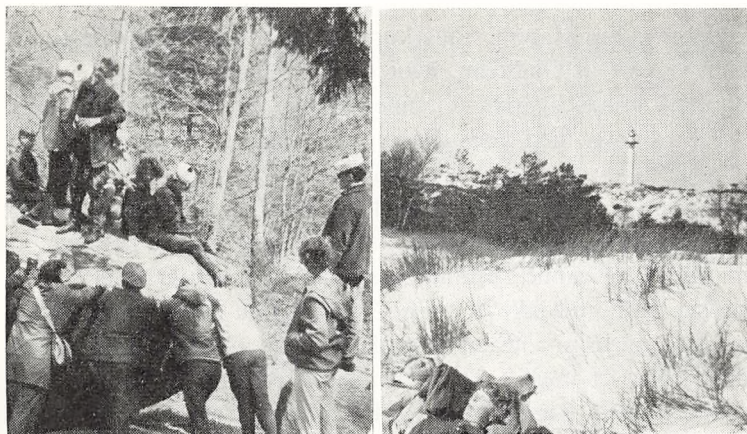
Da vi kom til København, gik vi i Tivoli. Der fik vi lov til selv at gå rundt og prøve de forskellige forlystelser, og efter et par sjove timer samledes vi ved indgangen, for at gå ned til havnen, hvorfra vi skulle sejle kl. 23.30. Da vi kom om bord på færgen »Kongedybet«, fik vi anvist vores pladser. Det blev imidlertid ikke til ret megen søvn den nat, da vi måtte ligge på gulvet eller på stole og borde, hvor det nu kunne passe sig bedst, og efter en urolig nat pakkede vi ved 6-tiden vore soveposer sammen. Da vi ved 7-tiden ankom til Rønne, blev vi afhentet i en bus, som kørte os til Bolsterbjerg, hvor vi blev modtaget af et meget venligt værtspar.

Da vi havde spist morgenmad, kunne vi hvile os, til vi skulle spise til middag, og om eftermiddagen gik vi en lang tur i Almindingen, hvor vi var oppe på Rytterknægten og oppe i Kongemindet. Fra Kongemindet kunne vi se en del militære anlæg, som lå i Almindingen. Senere var vi i Ekkodalen, og på turen gennem skoven så vi en mængde klipper; vi så også Lille-Borg, som er en gammel kongeborg, der blev benyttet indtil 1259.

Da vi kom hjem, måtte vi lave, hvad vi ville. Det måtte vi også om aftenen, og da dansede vi efter plader fra en music-box, opholdt os i haven, gik ture eller læste. Den første aften syede vi drengenes nattøj sammen, og selv om de blev gale, drillede de os mærkeligt nok ikke igen.

Om tirsdagen var vi på bustur til den nordlige del af øen. Først så vi et granitbrud, og senere var vi i Rønne, hvor vi blev vist rundt på keramikfabriken »Søholm«. Det var meget interessant at

se, hvordan leret blev formet, glaseret og brændt, og i en forretning ved siden af kunne man købe de færdige keramikting.

Efter et kort ophold i Rønne kørte vi til Jons Kapel, hvor vi skulle ned at se nogle klipper. For at komme derned måtte vi ned ad 110 trin. Fra Jons Kapel gik jeg sammen med fru Brandt og de fleste af pigerne til Vang, hvor vi skulle spise vores mad. Stien vi gik på var temmelig mudret, og de, der var så uheldige at falde, så ikke godt ud, når de rejste sig; men bortset fra den mudrede sti, var det en meget køn tur langs vandet.

Da vi nåede den lille havneby Vang, og vi havde spist vores mad, kørte vi til »Hotel Helligdommen«, hvor vi så »Helligdomsklipperne«, hvor der var en hellig kilde. Der så vi også »Den sorte Gryde«, som er en 60 m lang revne i klippen.

Derfra kørte vi til Hammershus ruiner, hvor vi blev vist rundt af en mand. Hammershus har tidligere været ærkebispens borg, og under de stadige kampe mellem konger og bisper, er borgen blevet forbedret, og i middelalderen har den ikke været ret tilgængelig på sin 74 meter høje klippeknode. Der har også siddet en del fanger på Hammershus, bl. a. Leonora Christine og Corfitz Ulfeldt. Hammershus er Danmarks største ruin.

Neden for Hammershus ligger de berømte klipper »Løvehovederne«. Fra Hammershus kørte vi til Bolsterbjerg. Næste dag blev vi kørt til Gudhjem, hvor vi så et silderøgeri. Vi var også oppe på en høj, hvorfra vi kunne se langt omkring. Vi kunne også se Christiansø, men trods det, tog det alligevel 5–6 kvarter for os at sejle derover med den lille båd, vi sejlede med. Da vi kom til Christiansø, spiste vi vores mad, og fru Brandt fortalte lidt om øens historie. Øen blev i gammel tid bygget som fæstning, og mange af de gamle fæstningsmærker står endnu. Fæstningen viste sig imidlertid ikke at være så god, og da det blev for dyrt at have så meget mandskab boende på øen, blev militærkommandoen ophævet i 1863. Da vi havde været rundt på øen, var jeg sammen med Kirsten oppe i Lille Tårn, som er indrettet til museum.

Da vi sejlede hjem, blæste det lidt, og opholdt man sig på dækket, kunne man være sikker på at blive gennemblødt. Fra Gudhjem kørte vi hen og så Østerlars Rundkirke, og derefter kørte vi hjem.

Torsdag var vi igen på bustur. Først var vi i Ekkodalen, og bagefter var vi på Dueodde, som er Bornholms sydspids. Derefter var vi i Paradisbakkerne, hvor vi først spiste, og bagefter gik en tur ud til »Rokkestenen«. Bagefter kørte vi til Brændegårdshaven, hvor vi opholdt os et par timer, og derfra kørte vi til Nexø, der ligesom Rønne blev bombet i 1945. Fra Nexø kørte vi tilbage til Bolsterbjerg, hvor vi blev hentet af en bus kl. 21.00, og efter at have taget afsked med værtsparret, kørte vi til Rønne og gik ombord i færgen. Den nat havde vi fået nogle bedre pladser, og vi sov det meste af natten. Da vi kom til København, spiste vi først morgenmad, og derefter tog vi med toget til Glamsbjerg, hvortil vi ankom med 1-toget.

Det var en meget god tur, vi skulle blot have haft lidt længere tid, så vi kunne have set hele øen.

Hanne Juhl Andersson (7. kl.)

Mit møde med efterskolen

På seminariet i Hellerup mødte jeg efter sommerferien megen nysgerrighed og en mængde spørgsmål: »Hvad var det for en skole, du har været på?«, »Hvordan var der?«, »Kunne du lide at være der?« . . .

På det sidste spørgsmål måtte svaret blive ja, men de øvrige krævede nok så megen forklaring. For det er lidt af et særsyn, at en lærerstuderende vælger, og får mulighed for at springe uden for folkeskolen i den periode af uddannelsen, hvor man, som det populært kaldes, er »på græs«. Den periode, hvori undervisningens teori for første gang skal omsættes i praksis. – Og jeg tør nok sige, at få er kommet til så sammensat og varieret et skolemilieu, som det der rummes under samme tag i Glamsbjerg.

Mange af spørgsmålene gjaldt efterskolen, en skoleform der er ret ukendt i byerne, og ligeledes på mange af landets seminarier, som i altovervejende grad er orienteret mod folkeskolen og dens krav om kundskabsmeddelelse indenfor timeplanens ramme fra otte til to. – Hvad er da det særlige, der kan kendetegne efterskolen som noget andet og i mange henseender mere? Hvad er det, der er iøjnefaldende for én, der kommer udefra?

Dagliglivet på Glamsbjerg er broget, præget af et samspil mellem elever på alle alderstrin, fra børnehaveklasse til realkursus. Alligevel førte efterskoleholdet på mange måder sin egen tilværelse, holdt i ånde af en omfattende timeplan og en mangfoldighed af aktiviteter fra morgen til aften.

I mange af timerne forekommer afstanden til den almindelige skolebænk ikke overvældende stor: fagene er de kendte, med regneopgaver, gloser, stile og krav om lektielæsning. Kundskaberne fra den tidligere skolegang bliver udbygget og ført endnu en etape frem ad den normale vej. Men til tider kunne linien

blive brudt med en debat om mere nærliggende problemer og begivenheder fra elevernes tilværelse på stedet.

I andre timer blev problemerne mere almene, begivenhederne mere vidtspændende, perspektiverne større, når lærerens fortælling førte ind på nyt område, ind til beretninger om personer og skæbner, folk og riger til forskellige tider, fra oldtidens kristne bevægelser til nutidens gærende, urolige kræfter i unge afrikanske og asiatiske nationer. Lyttede man, kunne det hænde at man fik klarhed over hidtil uforståelige tanker, at man blev opmærksom på nye og spændende sammenhænge og muligheder, at man fik åbnet nye vinduer ud mod omverdenens uhyre mangfoldighed af ydre og indre fænomener. Mængden af indtryk kunne fremkalde interesse for meget, man ikke tidligere havde tænkt over eller beskæftiget sig med. Måske blev der ikke tid og lejlighed til at følge de nye spor op på stedet – men det kommer ofte senere, sommetider først længe efter opholdet.

Alt dette finder sted indenfor efterskolen, som vinteren igennem danner ramme om en lille gruppe unge mennesker, mange lige udgået fra skolen og for første gang hjemmefra og »på egne ben«. – Men de er blandt jævnaldrende og ligestillede i et lille samfund, hvori man er fælles om arbejde og leg, om timer og fritid, om opgaver og oplevelser. Man lærer en flok kammerater fra landets forskellige egne at kende, ser dem i alle døgnets situationer: morgensøvne og fortravlede; over bøgerne og i timernes arbejde; ved symaskine og sløjdebænk; i folkedansens mønstre og under pigtrådsorkesterets øredøvende, rytmiske larmen; og i diskussioner, i flok eller på tomandshånd. Bekendtskab og måske venskab kan bygges op på en samling indtryk så alsidige som kun få andre steder i vort nuværende samfund. Bevidst eller ubevidst kan man blive ikke så lidt klogere på sine medmennesker i disse vintermåneder.

Og det var tit forbavsende og uventede ting man så i disse omskiftelige situationer, som kunne skabe så mange muligheder. Tænk blot på komedien, som kostede så mange aftener, med de efterhånden evindelige gentagelser og trælsomme sene stunder, hvori de optrædende ikke syntes, de kom nogen vegne. Så de

hektiske og nervøse sidste timer og forestillingen, hvor stykkets forskellige brikker med ét faldt på plads foran publikums latter og bifald. Der var overraskende præstationer imellem, da »Spørgelsestoget« rullede hen over scenen. Pludselig så man mange af sine kammerater fra en hel ny side.

Dette, fra dag til dag at være borger i et miniatyresamfund, stiller én bestandig over for problemer, som på en eller anden måde må løses. Det var ikke altid, at afgørelsen kunne komme fra oven, som i bestemmelser om sengetid og rygning – i mangt og meget måtte man bøje sig for kammeraterne og indrette sig på en tilværelse med tid og værelse fælles med andre. – Sidste vinter bragte bestræbelser på at overlade løsningen af flere sager til eleverne selv, til dels gennem elevråd; det lykkedes kun delvis, men drøftelserne viste tydeligt afstanden imellem det autoritære styre og tilfældighedernes uholdbare regime. – Orden og lov skulle bringes til veje i vanskelige forhandlinger mellem disse yderpunkter – anderledes vilkår gives ikke under demokratiske former.

Måske er det borgerskabet i det lille samfund, som betyder mest i det lange løb, som det, der kan præge en holdning og en indstilling. – Minderne om det udgør vel en væsentlig del af det tilhørsforhold, som siden kunne bringe de gamle elever tilbage til Glamsbjerg i så stort tal, trods snestorm og isslag i Fastelavnstiden. Og det er en tilknytning som ikke blot grunder sig i en naturlig glæde ved at træffe gamle kammerater i en snak om gamle dage, men som viste sig reelt i en bred støtte til skolens planer om udvidelse og modernisering.

Efterskolen er for tiden inde i et vanskeligt opgør under for søget på at finde sin plads i det uddannelsesbillede, som er under udformning. Hvordan det end kommer til at gå, må eleven, der søger efterskolen, kunne finde mulighed for udvikling i det særlige milieu, som skabes i en daglig vekselvirkning med lærere og kammerater – han må efterhånden kunne føle sig som medborger i det lille samfund, for siden at gøre sig gældende i det store samfund uden for skolen. Personligt tror jeg ikke, at indførelsen af prøver under en eller anden form vil få dybere indflydelse på det egentlige: samspillet mellem eleverne. *Peter Ditlefsen.*

Først dansk - så nordisk - siden europæisk

Som indledning til en artikel af nordisk karakter er det fristende at stille sig selv og læserne spørgsmålet: Er det rimeligt i en tid, hvor de fleste ønsker og taler om europæisk samarbejde, fortsat at tale om øget nordisk samarbejde, og giver denne tale os ikke et skær af nordisk nationalisme?

Mit svar på første del af spørgsmålet må naturligvis blive et ja. Men mit ja er ikke noget almindeligt ja indeholdende blot og bart tilsagn om velvillig indstilling over for dem, der har lyst til at gøre noget ved sagen. Mit ja indeholder en opfordring til alle, der interesserer sig for problemerne: det danske, det nordiske, alle europæiske o.s.v., i videste forstand at gøre en indsats.

At tale om europæiske samlingsbestrebelselser uden først at have klaret de nordiske er for en nordbo søvnetale, at tro at man kan blive europæer uden først at have været nordisk er en utopisk tankegang, på samme måde som en dansker ikke kan blive nordisk uden først at være bevidst dansker.

På hvilke områder skal vi da gøre en aktiv indsats, er der fortsat nordiske opgaver at løse?

Vi kunne begynde at remse en række forsømte områder op, som vi også kunne pege på en lang række opnåede resultater, men da pladsen her knap vil tillade dette, må vi nøjes med at se på ganske få eksempler fra begge de nævnte kategorier. Det må være rimeligt først at nævne, at foreningerne NORDEN i samtlige nordiske lande i sommeren sekstifem har dannet »Foreningerne NORDENs Forbund«, hvilket for en nordisk interesseret må betragtes som noget særdeles velkomment. Hvis vel at mærke denne dannelse bliver udnyttet som fundament for en intensivering af arbejdet i de folkelige organer som foreningerne NORDEN er. Vil dette forbund i samarbejde med Nordisk Råd arbejde videre

på f. eks.: fortsat at nedbryde hindringerne for det frie samkvem i Norden, udbrede yderligere kendskab til nabolandenes sprog og åndsliv, udvidelse af bestående frie omsætningsforhold vedrørende industriens, håndværkets og landbrugets varer, arbejde for at prøver og autorisationer af enhver art foretaget i et land uden undtagelse har gyldighed i alle nordiske lande, og sidst men ikke mindst forstærket arbejde for at handelspolitikken over for omverdenen og den økonomiske politik indadtil føres i fællesskab.

At der på sidstnævnte område gøres en meget stor indsats må være særdeles nødvendigt særligt med henblik på evt. senere deltagelse i et europæisk marked.

De her nævnte ting kan måske for nogen synes store og vanskelige, og det kan måske endvidere være svært at se, hvad borgerne kan have af indflydelse på disse ting. Det er imidlertid således, at borgernes medvirken er en simpel nødvendighed på dette område, som på de fleste andre områder i et demokratisk samfund. Og indsatsen må gå videre end til hvert år at ofre 1 krone på en lodseddel. Den bør ske ved aktiv deltagelse f. eks. i form af menings-tilkendegivelse i blade, når nordiske problemer behandles, den bør ske ved, at borgerne henvender sig til sine folketingsmænd og der anmoder om en indsats.

Et vigtigt emne af nordisk karakter ligger lige om hjørnet: Kunne det være ønskeligt med en genoptagelse af forhandlingerne om et nordisk forsvarsforbund, og ville vi i givet fald give afkald på medlemskab af NATO til fordel for dette?

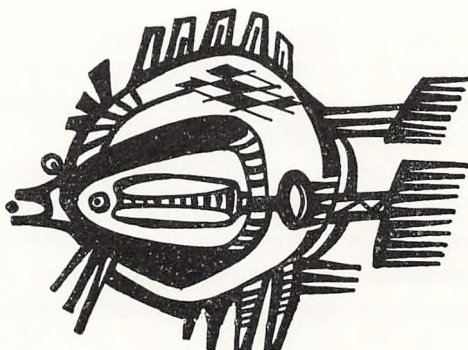
Det er ganske åbenbart, at et nordisk forsvarsforbund ville betyde en kolossal styrkelse af Norden; det ville øge samarbejdet, og det ville give mulighed for en langt mere sammentømret fælles-nordisk optræden på den internationale arena. Nordens indflydelse i internationale spørgsmål er allerede betydelig. – I femten af de tyve år, FN har eksisteret, har generalsekretærposten været beklædt af en nordbo –. Men en mere »sammensvejet« nordisk indsats ville ganske givet få store virkninger. Så længe verden er delt ideologisk og magtpolitisk er det nødvendigt med en mægler, og det er i mæglerens rolle Norden kan få betydning, ikke som nogen magtfaktor.

gælder også politikerne) tør tale rent ud i den offentlige debat om automationsalderens problemer. David Riesman har ret, når han siger: »Den sociale fantasi har sværere og sværere ved at strække sig til mere end at forsvare gamle erobringer i stedet for at bruge sig på nye ideer om, hvordan fritid og arbejde skal ordnes bedre indbyrdes. Ligesom soldater på orlov holder vi den blot gående i mangel af mere menneskelige håb«. ⁵

Nils Olav Olsen.

NOTER

1. Leon Bagrit: »Automationsalderen«. (Søndagsuniversitetet, Munksgaards forlag).
2. Per Persson: »Automationskrise i U. S. A.«. Aftrykt i tidsskriftet »Uddannelse og Erhverv« 1961, nr. 4.
3. Fra Erik Hauerslevs »Teknik og Arbejder«, s. 112. (AOF- grundbog).
4. K. E. Løgstrup: »Nytår 1965«. (Dansk Udsyn nr. 1, 1965).
5. David Riesman: »Overflod til hvad?« (Tidsskriftet »Vindrosen« 1964, nr. 5).

Dagbogen

Kære gamle elever!

Når I får årsskriftet er vi allerede langt inde i et nyt arbejdsår, men for at I kan følge med i, hvad der er sket i 1964–65 følger her dagbogen. Når man gør op, hvad der er sket, forbavses man over, hvad sådan et år indeholder. En rigdom af oplevelser gennem foredrag, fester og et møde med mange interessante mennesker.

17. aug. begyndte skoleåret, og der var som sædvanligt fuldt belagt på kostafdelingen, dog kom efterskolen først 4. september.
25. aug. afholdtes skolens årlige generalforsamling.
4. sep. begyndte efterskolen med 43 elever, der holdtes åbningsmøde om eftermiddagen, hvor forældre og mange af skolens venner deltog.
12. sep. »Unionen« indbød her til den første fest, og ved denne lejlighed fik efterskolen for første gang mulighed for at se, hvordan en af vore lørdagsaftener ofte former sig. – En morsom og hyggelig aften. (Endnu havde man ikke fundet på at holde »elektriske« baller).
25. sep. Fhv. forstander Jens Marinus Jensen er en årlig gæst på skolen, og vi glæder os altid til at høre, hvad denne store fortæller har at berette. I år fik 3. b og efterskolen fortalt om Dag Hammerskjølds liv.
26. sep. Realelevernes velkomstfest for efterskolen var formet som et festligt vælgermøde, der ikke lod meget tilbage for de rigtige vælgermøder, der lige var overstået.

7. okt. havde vi den årlige forældredag, og der var allerede kommet mange til morgensang, og derefter havde forældrene lejlighed til at høre på undervisningen de 4 første timer. Ved mødet om aftenen talte forstander Niels Pedersen, Osted, om friskolen i dag og i morgen. Bagefter var der oplæsning af lærer Mortensen. Dagen forløb ikke uden forhindringer, idet jeg selv måtte blive i sengen med influenza, og midt under aftenmødet blev der totalt mørkelagt, idet strømtilførslen til Glamsbjerg helt svigtede. Nåh, vi klarede den med levende lys og det levende ord.
8. okt. så alle eleverne filmen »I Afrikas Jungle«.
14. okt. holdt alle efterskoleforstandere på Fyn møde på skolen.
- 13.-16. okt. var der terminsprøver, og La's optagelsesprøver.
16. okt. åbnedes Alfredo Demetz' udstillingen, som Kongstad omtalte i årsskriftet sidste år.
- 17.-24. okt. Efterårsferie.
28. okt. Økonomiforedrag for efterskolen, 3. b og 2. a med en af skolens årlige gæster konsulent Albertsen, Åbenrå.
4. nov. fandt efterårsgudstjenesten sted. Denne gang prædikede biskop Dons Christensen, Ribe, for en fyldt kirke. Senere var der kaffebord på skolen.
7. nov. Unionsfest som bød på en god revy, instrueret af og skrevet af eleverne. Bagefter dans til elektrisk musik.
11. nov. Konsulent Holst, Assurandørassocietetet, gav efterskolen, 2. a og 3. b en grundig gennemgang om forsikringer.
11. nov. Det første af vinterens klasseforældremøder blev afholdt med stor tilslutning af forældrene til 1. a og 1. b.
14. nov. 4., 5., 6. og 7. kl. og efterskolen var i Odense teater og så Holberg komedien »Gert Westfahler«. Fru Jacobsen, fru Juul og Bilgrav ledsagede eleverne.

25. nov. afholdtes børneskolens fest, hvor 7. klasse instrueret af Bilgrav spillede det kinesiske stykke »Lille rislende kilde«. De løste opgaven ualmindeligt smukt, og stemningen var fin fin. Senere dansedes der til Buchs orkester.
30. nov. Efterskolen og 1. b fik gennemgået Køng kirkes historie. Pastor Frankow Petersen fortalte om den smukke, gamle kirke.
1. dec. 1., 2., 3., klasses forældremøde.
9. dec. Det højtideligste og festligste arrangement må vist siges at være julemødet. Også denne gang var der stuvende fuldt hus. (Over 300 deltagere). Fru Olsen og fru Ballegård havde arrangeret Luciaoptog, og efterskolens piger sang under frk. Ebbesens ledelse, og jeg holdt selv jule-talen. Vi er også glade, fordi så mange gamle elever, og folk fra byen i stort tal kommer ikke blot til denne aften, men også til andre møder i vinterens løb.
12. dec. afholdtes den sidste Unionsfest inden jul – også med »elektrisk« musik. –
22. dec.–4. jan. Juleferie.
5. jan. Det er blevet skik, at børneskolens juletræ afholdes den sidste aften, før skolen begynder. I år var der over 120 børn og ca. 140 voksne. Det var en dejlig aften med netop den stemning, som vi synes skal være omkring en julefest.
13. jan. 5., 6. og 7. klasses forældremøde.
18. jan. 5. hovedkreds havde generalforsamling. Vi er glade for ihvertfald på denne måde at have forbindelse med gymnastikfolk.
20. jan. Talte lærer Kongstad ved et forældrekrede-møde om forståelse af kunst, idet han gennemgik 4 af Robert Jacobsens skulpturer.
- 27.–28. jan. Der er blevet tradition for, at vi hvert år har besøg af en lærer fra et af de andre nordiske lande. I år besøgte

»Spøgelses-
toget«

lærerinde Bergliot Lund fra Ålesund i Norge skolen, og hun fortalte om Ibsen og Bjørnson og læste uddrag af deres digtning. Fru Lund blev meget populær på skolen, og vi glædede os alle over hendes charmerende gennemgang af de norske forfattere.

3. febr.   Konsulent fru Jeppe Hansen gennemgår i håndarbejde tekstiler og deres behandling.
17. febr.   Magister Jens Rosenkjær talte om Niels Bohr, og om sit venskab med den store fysiker. Det var en oplevelse at møde magister Rosenkjær, som med god grund i dag benævnes som dansk folkeoplysnings store gamle mand.
19. febr.   Begyndte man at grave grund ud til den nye forstanderbolig. – Jeg glæder mig til engang at kunne berette om, at grunden er gravet ud til den nye elevfløj.
23. febr.   Ved et Unionsmøde fortalte inspektør Thostrup, Krenge-
rup, om en rejse til Ægypten. Han ledsagede sin glim-
rende beretning med lysbilleder.
28. febr.   Elevmøde.
Dagen oprandt med vinterens stærkeste snestorm, men heldigvis forhindrede dette ikke, at der blev stor tilslutning. Allerede ved morgensangen var der mødt mange gamle elever. Om formiddagen havde vi 2 »timer«, som Berg og undertegnede tog sig af. Ved eftermiddagsmødet talte elevforeningens formand Nils Olav Olsen om mennesket i atomalderen. – Et tankevækkende foredrag, som byggede på Eatherlys bog: Samvittighed forbudt. Ved generalforsamlingen trak formanden, som blev stærkt hyl-
det, sig tilbage, og han afløstes af Jens Erik Jørgensen, (Årgang 60). Nyvalgt til bestyrelsen blev i øvrigt Jørgen Ove Bjerregård Petersen (årg. 1964), Kaj Ditlevsen (årg. 1964) og Bodil Jensen, efterskole 63–64. Ved gudstjenesten prædikede en af skolens gamle elever, sognepræst Jørgen Larsen, Mesinge. 300 trodsede sne og storm og overværede »Spørgelsestoget«, som efterskolen spillede. De klarede denne opgave særdeles nydeligt, og det var derfor helt berettiget, at der var bragende bifald, da tæppet gik for. Fru Kristensen og lærer Hansen stod for instruktionen. Aftenen sluttede med dans.

Tv.: »Pyh, ha! – bare vi snart var færdige«. Th.: »Mit tøj beviser, at det hele ikke var ølpauser«.

1. marts Da alle kosteleverne var her i fastelavnen, blev der dagen efter elevmødet arrangeret tur til Odense. Man besøgte: H. C. Andersens hus, Sct. Knuds kirke, Fyns Tidende og papirfabrikken i Dalum.
2. marts Fastelavnen omfattede også en indbydelse til efterskolens forældre, som kom for at se skolekomedien.
9. marts deltog eleverne i en gudstjeneste i Glamsbjerg kirke, hvor biskop Holm talte.
11. marts Fridag på kongens fødselsdag.
17. marts Forældremøde i 2. b, 3. b og 2. a.
20. marts Da frk. Espensen har bedt sig fritaget for at lede folkedansen, har lærer Solvang overtaget denne opgave. Fremvisningen af vinterens danseresultater fandt sted i forbindelse med Unionsfesten.
21. marts var vort folkedansehold i Assenshallen til den årlige opvisningsdag, som 5. hovedkreds afholder.

24. marts Forældrekrede møde. Sognepræst, dr. theol. Kaj Thanning fortalte om Grundtvig og forståelsen af Grundtvig.
25. marts Gymnastikforeningen holdt afslutning med opvisning og dans.
31. marts var efterskoleeleverne i Odense teater og så »Seks kammerater«.
2. april Lærerstuderende Peter Ditlefsen fortalte ved et Unionsmøde om Grønland i dag og viste billeder fra sin tid deroppe.
7. april Under stor tilslutning fandt børneskolens gymnastikopvisning sted. Jeg benyttede lejligheden til at rette en særlig tak til Else Christensen, som år efter år gør skolen en stor tjeneste ved at spille både til gymnastik og dans.
8. april 17 efterskoleelever består maskinskrivningsprøve på Olympiaskolens i Odense.
- 9.–10. april Lang påskeferie begynder med, at 9 i lærerkredsen deltager i efterskolernes årsmøde i Osted.
21. april Bødekassefest med dejlig middag og dans. (Det var sidste gang, vi holdt bødekassefest, idet præfektsystemet er afskaffet og afløst af tillidsmandsordning).
24. april Gymnastikopvisning med deltagelse af 1. B, 2. B og 3. B. I forbindelse hermed arrangerede Unionen fest med dans.
25. april Fandt efterskolens afslutning sted på sædvanlig festlig måde, og dagen efter rejste hele holdet på grænselands-tur i 5 dage. Frk. Ebbesen, fru Juul, Ditlefsen og Hansen deltog i rejsen.
- 26.–30. april I disse dage fulgte begivenhederne slag i slag, og dagen efter, at vi havde taget afsked med efterskoleholdet, begyndte skriftlig eksamen.
13. maj Sidste skoledag for 2. A og 3. B. – Ved morgensangen afsløredes Kaj Nielsens skulptur.

18. maj Rejsegilde på forstanderbolig.
- 16.-21. maj Var 7. klasse på Bornholm under ledelse af fru Brandt og lærer Berg. Turen, der var særdeles vellykket, var begunstiget af dejligt solskin.
31. maj-4. juni Skriftlig oprykningsprøve i realklasserne.
14. juni 6. klasse spiller mester Jakel komedie under Ditlefsens ledelse. Forældrene mødte op i stort tal, og aftenen sluttede med en festlig auktion over dukkerne, der var brugt i komedien.
25. juni Eksamensafslutning, hvor alle de indstillede 37 elever fik overrakt deres realeksamensbevis. Som et dejligt indslag i festen spillede medlemmer af Ålborg byorkester (Leif Kristensen m. fl.). Der blev uddelt forskellige præmier, og dr. Christiansen og gdr. Peder Flemløse havde ordet på forældrenes vegne.
26. juni Havde vi inviteret forældrene til de nye kostelever, der skulle komme efter sommerferien, for at fortælle om det skoleophold, deres børn skulle begynde på. 70 forældre efterkom indbydelsen, og vi havde en god og hyggelig dag sammen.

Sommerferie.

A. B.-J.

Nyt fra gamle elever

Her er nogle oplysninger om, hvordan det er gået de elever, der forlod efterskolen og kursus i 1956. Det var dejligt at modtage så mange svar på min henvendelse. Tak for det. Mange skriver smukt og levende, både om skoletiden og om hvad der er hændt dem i den forløbne tid. Allerhelst ville jeg bringe brevene i deres fulde ordlyd, men det er desværre nødvendigt at forkorte dem af hensyn til pladsen.

Forhåbentlig ses vi til elevmødet i fastelavnen 1966.

Venlig hilsen
Marie Olsen.

Efterskolen

Inger Omø-Jensen (Steen Hansen). Inger hører til dem, der fra efterskolen fortsatte på præliminærkursus og tog eksamen i 1958. Derefter var hun »tjenende ånd« i huset i Århus, hvor Albert læste matematik. Da Albert (Steen Hansen) fortrød det, tog Inger huslig plads i Nr. Åby, for derefter at tage på Jelling seminarium. Lærerindeeksamen i 1964. I 1962 giftede Inger sig med Albert, de bor nu i en naturskøn egn med gode skoleforhold, adr. Farstrup pr. Sebbesund i Himmerland. Tilmed er de forældre til »verdens 8. vidunder« i form af lille Martin på 3 mdr. »Så nu kan vi ikke ønske os mere«, skriver Inger - »Jo, at vi møder rigtig mange af jer i Glamsbjerg i 1966.«

Else Erntsen (Jensen). Også Else hører til dem, der fortsatte på præliminærkursus i Glamsbjerg efter efterskoleopholdet. Derefter var hun elev i Glamsbjerg bank, hvor hun samtidig tog handelsmedhjælpereksamen fra Købmandsskolen. Else er nu gift med en politibetjent og har boet i København i 3 år, hvor hun var ansat i Privatbanken. 1. oktober flyttede de til Odense, adr. Skibhusvej 90 st.

Mogens Holtze Jørgensen. I sidste øjeblik dukkede Holtzes »biografi« op. Her er den: Efter efterskolen et år som karl hjemme på gården. 2¼ år

på prælimerkursus. 3 år på gymnasium, efter studentereksamen 2 år på Polyteknisk Lærestalt, d.v.s. indtil sommeren 1964. Her kom han i »Trøjen« og er nu sergent i den kgl. livgarde. Holtze regner med at have sagt det civile liv farvel for altid, da der ved militærlivet er flere ting, der tiltaler ham. Holtze har giftet sig med en jysk pige og bor Thorsgade 25, Købehavn N.

Benny Lunde Pedersen. Fra Benny er der et langt brev med gode, smukke ord til sin gamle skole. Benny fortsætter: Der er ikke meget af det, jeg som 14 års pige på efterskolen drømte om, at jeg nu har nået, men jeg har da fået en uddannelse, som jeg er glad for. (Når man så derefter læser, hvad Benny egentlig har nået, er det dog slet ikke så lidt). Benny fortsatte på prælimerkursus og efter eksamen var hun i huset i 1½ år. Derefter 3 mdr. på Gerlev idrætshøjskole, og så tog Benny fat på sygeplejen i Odense. Efter endt uddannelse der, tog hun til Sverige og tilbragte en dejlig og lærerig tid på lasarettet i Kalmar. Nu uddanner hun sig som narkosesygeplejerske i Århus, og dermed går de næste 2½ år. Men lysten til at komme ud lever stadig – og derfor er den sikreste adresse stadig Voldtofte pr. Flemløse.

Elisabeth Olsen. Min »karriere« har været noget langstrakt, idet jeg er midt i min uddannelse, skriver Lisbeth. Efterskoleopholdet fortsatte med prælimerkursus, naturligvis i Glamsbjerg. Derefter tilbragte hun 3 herlige år på Odense Katedralskole og blev student i 61. De 2 sidste år boede hun på 4. maj kollegiet i Odense. Derefter »ernærede« Lisbeth sig et år som vikar ved Odense skolevæsen. Det var et hårdt job, men Lisbeth synes alligevel, det gav gode erfaringer med hensyn til undervisning. September 1962 slog Lisbeth sig ned i København, hvor hun nu læser til cand. mag. i musik og tysk. Lisbeth har efterhånden prøvet de fleste af studenternes genvordigheder – især boligmanglen, men nu er hun heldig, idet hun har fået kollegieplads. Lisbeth sender mange hilsner til Glamsbjerg-kammerater og håber på besøg og på gensyn til elevmødet. Adr.: P. O. Pedersen kollegiet, vær. 196, Harald Lundsvej, Lyngby.

Lisbeth Andersen. Indledningen på Lisbeths brev må med: »Er det virkelig 10 år siden vi forlod Glamsbjerg med eksamenspapirerne i hånden? Pludselig er det, som om den mellemliggende tid fortøner sig i tåge, og man ser alting fra dengang så skarpt. Små bitte detaljer fra hverdagens skoledage, fredagsprøverne, festerne, eksamen passerer revy – og har man tidligere tvivlet, begynder man at tro på, at det ville være virkelig dejligt at træffe Glamsbjerg-kammerater og lærere igen til elevmødet 66.« Lisbeths 10 år er i øvrigt gået på følgende måde: Først med et år i huset, derefter 3 mdrs. ophold på dansk sproghøjskole i Schweiz samt et op-

hold i den fransktalende del af landet. Nu havde Lisbeth fundet ud af, at hun ville være sygeplejerske og var 4 år på O.A.B.S. Et år i Glostrup og 1 år på Rigshospitalet i København. Lisbeth er nu 1. assistent på O.A.B.S.' neurokir. afd. – Midt i alt dette har Lisbeth fået tid til at være på Askov højskole en vinter, og der skal ske mere endnu – Lisbeth vil ud at rejse igen – eller måske tage en videreuddannelse på sygeplejehøjskolen ved Århus universitet. Foreløbig bor Lisbeth Kløvervænget 6, 404, Odense, og alle Glamsbjerg-kammerater er velkomne til at kikke op.

Anne Marie Fischer. Efter endt efterskoleophold fortsatte Anne Marie på præliminærkursus. Holdt derefter et »friår« af hvilket de 5 mdr. benyttes til et ophold på en husholdningsskole. I 1964 blev Anne Marie lærerinde fra Skårup seminarium, og er nu ansat i Grindsted. Vestergade 12.

Lene Seedorff (Boutrup). Forleden dag, da jeg gik på gaden i Odense, fik jeg uventet og pludseligt et mægtigt knus. Det var Lene! Hvem husker ikke Lenes impulsive reaktioner? Men hyggeligt og rart var det. – (M.O.) »Lene synes hun har oplevet meget i de 10 år. Hun er gift med en maskiningeniør og bor Munkebjergvej 126, 1. i Odense. Lene var først i huset efter præliminæreksamen, men har derefter uddannet sig som ekspeditrice, og er nu ansat i en forretning her i Odense. Lene har desuden været i England et år og på husholdningsskole. Hun glæder sig til at høre nyt om Glamsbjerg-kammerater.«

Margit Jensen (Rasmussen). Af Margits brev fremgår det, at hendes medfødte lyst til landlivet og trangen til at lære bylivet at kende har ført en hård kamp, ligeledes kampen mellem bøgernes verden og håndens arbejde. Margit tog handelseksamen fra Kolding og var flere år på kontor i Haderslev – men enden blev dog, at hun fandt sin mand fra landet, og de bor sammen med sønnen Bo på et husmandssted, Keldet pr. Vonsbæk, Sdr. Jyll. Bo, 3 år, har forhåbentlig fået en lille søster, når I læser dette.

Lilian Pedersen (Jacobsen). Lilian havde efter skoleopholdet i Glamsbjerg forskellige huslige pladser. Lilian er nu gift og har 3 børn. Familien bor i L. Nustrup pr. St. Nustrup, Sdr. Jyll., hvor de er ved at bygge hus. Der er mange hilsner til Glamsbjerg-kammerater.

Henning Madsen. Henning uddannede sig som tømrer i Bred, men efter soldatertiden fandt han ud af, at han måtte videre i faget, så til april regner Henning med at være færdig som bygningsingeniør fra Teknikum i Odense. »Jeg er endnu ugift, men man ved jo ikke hvor længe«, skriver Henning, adr. Bøgedals Alle 1, Fruens Bøge.

Inger Overgård (Stoffersen). Inger var efter skoleopholdet i Glamsbjerg i huset nogle år. Hun er nu sygemedhjælper på Rigshospitalets fødeafdeling i København, »hvor der jo sker så mange glædelige begivenheder«, skriver Inger. I 1964 blev Inger gift med en forretningsmand fra Nordjylland, og i december er det dem, der venter en glædelig begivenhed. Adr. Tinghøjvej 40, Søborg.

Marie Hammer (Jensen). Efter skoletiden i Glamsbjerg var Marie 4 år i lære i Brydegård brugsforening. Siden var hun i Korsør og derefter drog hun til Stockholm, hvor hun fik stilling i en konsum. Marie er nu gift med en bankassistent, og de bor sammen med lille 1-årige Birte i et dejligt hus i Hvidovre, adr. Eriksmindealle 6.

Birthe Jensen uddannede sig på et kontor og er nu bogholderske i et reklamebureau. Hun har været så heldig at få en lejlighed, og Birthe befinder sig vældig godt der og i sit arbejde. Adr. Oppermannsvej 9, lejl. nr. 29, Odense.

Grethe Hansen (Bomholdt Rasmussen). Grethe synes, det er en god ide, at kontakte 10 års jubilarene. Også hun har brugt tiden godt. Grethe har været i huset og medhjælper på børnehjem og i hotelbranchen. Hun er nu ansat på telefonfabriken Automatik. I juli i år blev Grethe gift med Niels (som er ansat ved post- og telegrafvæsenet). De bor på 11. etage »med udsigt over by og land.« Adr. er Høje Gladsaxe 15, 11. tv., Søborg.

Jens Peder Hansen har brugt tiden godt. Først var han landvæsenselev på forskellige store gårde her i landet. Efter soldatertiden var Jens Peder på højskole, derpå en tur i Sverige og på en farm i England. Efter et ophold på Korinth landbrugsskole begyndte Jens Peder at læse på Landbohøjskolen, og er nu i gang med sidste del af landbrugsstudiet. Sig så ikke, at landboudomsten mangler initiativ. Adr. Linnèsgade 25, 3. tv., København K.

Birgit Madsen uddannede sig i manufakturfaget, og tog derefter på højskole. Hun er nu ansat i en trikotageforretning i Kolding og bor Søndergade 30.

Eksamensholdet 1956.

Albert Steen Hansen. Det er en underlig fornemmelse at skulle skrive »memoirer« i så ung en alder, skriver Albert. Efter eksamen i 56 tog Albert sammen med 2 andre Glamsbjerg præliminarister til Høng, og var som bekendt blandt desertørerne der. Fortsatte så på Fyns studenter-

kursus i Odense og tog studentereksamen i 58. Efter to mdr. tog han »sabbatår« og tjente til livets ophold ved vikariater. Med denne smagsprøve på skolearbejdet gik Albert i gang med en uddannelse på Esbjerg seminarium med eksamen i 62. Samme år giftede han sig med Inger Omø (Ef. 55–56), og de er nu begge ansat i Farstrup ved Sebbersund. Besøg os eller skriv slutter Albert.

Knud Friis Sørensen. »Kære gamle skole! Er jeg virkelig 10 års jubilar? Ganske formentlig må jeg tage mig til hovedet og prøve at få sat skik på disse 10 år«. Sådan begynder Knud, og fortsætter så mere nøgternt: Efter præliminæreksamen i maskinlære hos A/S Nil-Bro, Brobyværk, derefter maskinarbejder et års tid, hvorefter Knud kom på Teknikum i Odense, derfra dimitterede han som ingeniør med maskinbygning som speciale. Knud er nu ansat hos A/S Seuten og Ågård i Glostrup, hvor han finder arbejdet interessant. Knud slutter: Glamsbjerg venner ser jeg sjældent, men håber nogle finder vej til min adr. Finsensvej 73, II, de er velkomne! Ægteskabelig stilling: ugift. De bedste hilsner til alle!

Else Møller Larsen. (Lisbeth Lisbeth). Else kom efter eksamen på kontor i Assens, hvor hun »holdt ud« i 3 år. Derefter forsøgte Else sig på det nye Vestfyns Gymnasium, men sprang fra efter ½ år og tog til Vestjylland, hvor hun befandt sig vældig godt. Alligevel er Else havnet i Odense, hvor hun har alle tiders job inden for kommunen. Else har forlovet sig med en revisor og hører til de heldige, der har fået lejlighed. De skal giftes inden dette års udgang. Adr. Juulsmindvej 36, Odense V.

Elsebeth Frickmann (Jensen). Elsebeth er nok den af holdet, der har været længst omkring i verden, nu skal I høre: Efter eksamen var Elsebeth 1½ år i huset i Odense, derefter tog hun til Oslo en tur, og efter hjemkomsten var Elsebeth klinikass. hos dr. Egeblad. Så besluttede hun sig til at uddanne sig til lægesekretær og tilbragte et år i København. Men snart fik hun andet at tænke på, for nogle måneder senere giftede hun sig med en telegrafist i F.N., og de drog på et 3-årigt ophold til Jerusalem. De er nu kommet hjem og bor foreløbig i Bellinge, Lindholmvej 24.

Per Rønne Rasmussen. Efter Præliminæreksamen tog Per Rønne på Fyns studenterkursus, hvorfra han blev student i 58. Derefter var han efter-skolelærer. I 1961 begyndte han at studere økonomi i Århus og har taget 1. del. Per er ugift og bor Tage Hansensgade 9, Århus.

Svend Åge Hansen Fischer. Svend Åge indleder sit brev med at mindes Glamsbjergtiden som en dejlig tid. – »To meget værdifulde år i de helt

unge år«, skriver han, og nu håber han meget på, at hele holdet samles til elevmødet i 1966. Svend Åge blev student fra Odense i 58. De næste to år tilbragte han i forsvaret og er nu premierløjtnant i pansertropperne med tjeneste i en stab nu og da. I øvrigt går tiden med studium i økonomiske teorier, og Svend Åge regner med at tage embedseksamen om 1½ år. I 1964 giftede han sig med Kirsten, og de bor i Risskov, Forteledet 7. Glamsbjerg-kammerater er hjertelig velkomne.

Ane Vibeke Pedersen (Schmidtsdorff). Efter præliminæreksamen kom Ane på Nyborg gymnasium, hvor hun efter tre dejlige år blev student. Derefter tog Ane til København og er nu tresproglig korrespondent fra handelshøjskolen. Hun er gift og er mor til 2 drenge Martin og Michael, så der er nok at se efter. Familien bor i Roskilde, Fredensvej 5, »hvis nogen skulle få lyst at skrive«, slutter Ane.

Holger Pedersen. I allersidste øjeblik kommer der brev fra Holger – hvad jeg da også havde håbet. Holger kom ikke, som meningen var, på gymnasium. I stedet blev han udlært i kontorfaget på Svendborg Skibsværft, hvor han stadig er. »Den boglige lærdom« er dog ikke lagt på hylden. Holger har gennem 4 års aftenskoleundervisning kvalificeret sig til et H.D. studium. Adr.: Oure, Fyn.

Knud Thygesen. Knud begynder: Det er mig en stor glæde at høre fra min gamle skole, hvor I altså stadig har os gamle elever i tankerne. De 10 år siden præliminæreksamen i Glamsbjerg har været begivenhedsrige for Knud. I 1957 kom han ind i flyvevåbnet. Knud var både i Værløse og Skrydstrup, og efter 4 år sluttede han af med civilt svendebrev som radiotekniker. Men Knud har altid kunnet tænke sig at komme op at flyve, så han kom på flyveskolen på Avnø og derfra til Canada, hvor uddannelsen fortsatte på forskellige baser. Der fik Knud så sin »vinge«, men måtte fortsætte med omskoling til danske og engelske forhold. Knud flyver nu den engelske jetjager »Hawker Hunter«. Om et par år går Knud over til civilflyvningen. Knud håber at møde Glamsbjerg-kammerater og lærere til elevmødet. Adrs. Flyveløjtnant K. Th. Esk. 724, Flyvestation Skrydstrup, Vojens.

Et 50 års jubilæum

Efterskolen 1915–16

Først i november 1915 mødtes i alt 12 efterskoleelever – 4 drenge og 8 piger. – Vi fik den meget lille skolestue, kaldet »samlingsen« – med vinduer mod haven – mod øst. Nu er denne skolestue forlængst udvidet sammen med gymnastiksalen!

De 4 drenge var meget forskellige!

Som modsætninger: den høje, velvoksne Frede Pedersen, som bar sit fornavn med rette – rolig og venuesæl; (fra Karlskilde mejeri, Knarreborg. Frede døde for en del år siden.) – og den lille, livlige Søren Jensen fra Glamsbjerg papirhandel på hjørnet ved skolen.

I al gemytlighed var der ofte i frikvarteret voldsomme slagsmål mellem Søren og Erik Jørgensen fra Søholm. – Med Bernhard Hestholm er de 4 drenge nævnt.

2 piger var fra Glamsbjerg: Marie Jensen, senere gift med lærer Johs. Esbensen, Årup, og Karen Kryger, senere lærerinde fra Odense, nu gift Iversen og ansat ved Haderslev seminarium.

2 piger var fra Bodebjerg: Kusinerne Bertha Madsen (senere gift med snedkermester Johs. Sørensen, Hårby) og Katrine Madsen, i mange år kontrolassistent og senere gift med Jørgen Jørgensen, »Bi«, Flemløse. Katrine døde i sommer 1965.

Tove Baden fra »Bonnegården« i Køng mindes jeg også med glæde! Men har aldrig hørt mere til Tove. –

3 piger var vi fra Hårby: Edla Pedersen, mange år i København, nu Hårby.

Marie Madsen, som fortsatte i eksamenskurset og tog præliminæreksamen 1918. Siden da ansat på landinspektørkontor i Hårby, dog de senere år i Hårby sparekasse. Og undertegnede, Lydia Hansen, som i ca. 3 år havde huslig plads, derefter på den udvidede højskole i Haslev, før jeg kom på Odense forskolesemi-

narium, dimitteret herfra 1923 – derefter lærerinde i ca. 25 år, i 1949 gift m. kontrolassistent Knud Frantzen, Ebberup.

Ja, det var lidt om de svundne år!

Som ovenfor nævnt døde Katrine Jørgensen, f. Madsen, sidste sommer 1965 – efter en lang og smertefuld sygdomstid, som hun bar på en enestående stille og god måde. Ved et besøg ved hendes sygeleje mindede hun mig om verslinjerne:

»Fred til at stride vor strid med mod,
fred til at vente på enden god.«

(*C. Hostrup.*)

Æret være Katrine Jørgensens minde!

Julebudet til dem, der bygge
her i mørkets og dødens skygge,
det er det lys, som, aldrig slukt,
jager det stigende mulm på flugt,
åbner udsigten fra det lave,
trøster mildelig mellem grave.

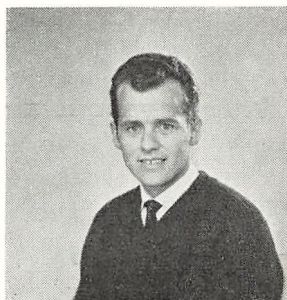
C. Hostrup, præst.

† 1891.

Hermed de bedste hilsener og tak til kammerater fra efterskolen 1915–16, til lærerinde Marie Espensen og fru Anna Skrifer.

Lydia Frantzen f. Hansen.

Noter

J. Bilgrav Nielsen.

Lærer Bilgrav overtog 1. marts en stilling som sekretær i »Foreningen Norden«. Det var vi meget kedede af, for vi syntes Bilgrav var faldet så godt til her – og så mistede vi en dygtig lærer. I maj giftede han sig, så 1965 vil blive stående som et mærkeår i hans – og deres liv. Vi ønsker til lykke – både med ægteskab og arbejde. Sidste nyt er, at de pr. 1. oktober er blevet ansat ved Uldum Højskole.

Fra 1. august ansatte vi lærer Henning Mylius Jensen, som i sommer tog lærereksamen på Ålborg Seminarium. Han er 29 år og flytter ind og bor på skolen. Henning Mylius Jensen underviser i dansk, sang og engelsk. Vi har heldigvis indtryk af, at han falder godt til på skolen, og vi ønsker velkommen til ham som medarbejder.

Fra 1966–67 begynder alle skoleformer samtidigt i august, idet vi da ændrer efterskolens kursustermin til 15/8–15/4. Vi tror, det er praktisk, at alle kommer i gang samtidig – og desuden slutter efterskolen så en uge før, skriftlig eksamen begynder, altså alt i alt en lille fornuftig forandring.

Fra 1. januar til 30. juni 1965 hjalp lærerstuderende Peter Ditlevsen, Hellerup seminarium, os med undervisningen. Det var særdeles praktisk, da vi jo efter 1. marts manglede Bilgrav i det daglige arbejde.

Afsløring af pigeoved.

Lærerne malede 3 klasseværelser i den gamle bygning i de første 10 dage af sommerferien. Der var travlhed, men gennemgangsklassen, fysiklokalet og efterskolen er næsten ikke til at kende igen. Et smukt initiativ – og et smukt resultat!

Den sidste skoledag i maj afsløredes i den nye bygning en skulptur af Kaj Nielsen – et yndigt pigeansigt. Det var »Glamhullet«s redaktion, der havde fået den gode ide at anvende bladets overskud til indkøb af denne smukke gave til skolen. Billedhuggeren overværede selv ved morgensangen afsløringen af kunstgenstanden. Redaktøren, Mogens Hansen, 2. a, overdrog skulpturen til skolen.

Den 14. oktober viedes i Asperup kirke lærerinde, miss Corinne Coull, Largs, Skotland og forstander Asger Baunsbak-Jensen.

A. B.-J.

Bestyrelsen for »Den selvejende institution Glamsbjerg Fri- og Efterskole«

Læge Mogens Christiansen, Glamsbjerg (formand)
Boghandler Aage Larsen, Glamsbjerg (næstformand)
Købmand Aage Damgaard, Glamsbjerg (sekretær)
Fru Astrid Rasmussen, Glamsdalen
Fru Else Topholm, Glamsbjerg
Gdr. Peder Flemløse, Flemløse
Skovfoged H. K. Larsen, Krengerup

Vi på skolen sender alle, både nuværende og tidligere elever,
ønsket om en rigtig glædelig jul.

Marie Espensen. Marie Olsen. Anna Skriver.

Kirsten og Per Juul. Lis og Gunner Brandt.

Erna og N. J. Mortensen. Anneke og Johan Kongstad.

Mary og Evald Jacobsen. Meta og Erling Kristensen.

Inger Ballegaard. Gunhild og Holger Berg Olsen.

Viola og Ib Flemming Hansen. Annlise Bille.

Grete Rasmussen. Julie og Rasmus Larsen.

Henning Mylius Jensen. Else Ebbesen. Jenny Bech.

Henny og Ib Solvang. Mogens Clemmensen

Corinne og Asger Baunbak-Jensen.

Karen Anderson, Anne Anderson, Paul Anderson, Lee Anderson, Betty Anderson, John Anderson, Tom Anderson, Steve Anderson, Jim Anderson, Mary Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson

John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson

John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson

John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson

Photograph by Reford
1948-49

John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson

John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson

John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson

John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson

John Anderson, John Anderson, John Anderson, John Anderson

Photograph by Reford

Efterskolen 1964-65

Helene Birthe Andersen, København.
Anette Bundgård Andersson, Marstal.
Morten Voldsgård Asserbo, Borreby pr. Fangel.
Niels Erik Balle, Trønninge, Regstrup.
Eddy Brandt, Kaslund.
Erik Byllemos, Tinglev.
Svend Erik Carlsen, Helnæs.
Else Marie Nørregård Christensen, Højlykke pr. Gelsted.
Allan Christiansen, Å pr. Ebberup.
Yen Lillian Christiansen, Ø. Mølle, Horne.
Marianne Franch, Årslev.
Gert Frandsen, Viborg.
Aage Henning Hansen, Holte.
Anne Merethe Ploughild Hansen, Odense.
Johanne Margrethe Hansen, Toftlund.
Hans Henrik Brandt Hansen, Odense.
Henning Svelmøe Hansen, Odense.
Preben Ove Hansen, Hårby.
Børge Jessen, Tinglev.
Karen Marg. Jørgensen, Årslev.
Ulla Boye Klindt, ornbæk.
Anny Larsen, Vester Hæsinge
Leif Laurits Larsen, Fredensborg.
Anker Birke Madsen, Årslev.
Per Madsen, Ølsted pr. Brobyværk.
Per Elving Madsen, Hvidovre.
Helle Nielsen, Verninge.
Holger Nielsen, Håstrup.
Inga Irene Nielsen, Aunslev.
Mogens Flemming Olsen, Skydebjerg pr. Årup.
Bente Pedersen, Brobyværk.
Bodil Luddal Pedersen, Tommerup.
Ellen Kirstine Pedersen, Snave pr. Flemløse.
Henning Steen Pedersen, Lungerne pr. Årup.
Niels Albert Nygård Petersen, Marstal.
Tonni Vilhelm Pedersen, Odense.
Tommy Rasmussen, Nårup.

Casper Schultz-Jørgensen, Holte.
Margit Simonsen, V. Hæsinge.
Steen Norman Stoubæk, Helnæs.
Jytte Ulla Strøm, Kgs. Lyngby.
Bent Lyhr Sørensen, Ølsted pr. Brobyværk.
Lillian Præstegård Sørensen, Frederiksværk.
Tage Bo Sørensen, V. Hæsinge.

20 elever har bestået realksamen fra Glamsbjerg fri- og efterskoles 2-årige realkursus 1965.

Laila Merete Andersen, Dærup Grave.
Olaf Bayer, Charlottenlund.
Bente E. Christensen, Nårup.
Anne Rosenkjær Ennow, Kgs. Lyngby.
Annelise Philbert Frandsen, Vejen.
Louis Kofoed Frank, Erritsø.
Merete Hansen, Ærøskøbing.
Mogens Hansen, Skårup.
Poul Gorm Hansen, Kærum.
Karen Marg. Kildebjerg Jørgensen, Glamsbjerg.
Jens Kjærgård, Gadsbølle pr. Bred.
Irene Thorlund Larsen, Flemløse.
Rasmus Poul Erik Lindegård, Trunderup pr. Hårby.
Erik Bjarne Ludvigsen, Nårup skov.
Anna Grete Pedersen, Kærum.
Kenneth Åge Pedersen, Fårevejle.
Kamma Rasmussen, Helnæs.
Birgit Lilian Sjøstrøm, Karlebo pr. Hillerød.
Anette Sørensen, Helnæs.
Sven Wismann, Temmeshave pr. Rørmosehus.

29 elever har bestået realksamen fra Glamsbjerg fri- og efterskoles 3-årige realafdeling 1965.

Anne-Margrethe Andersen, Dærup.
Peer Ploug Andreasen, Verninge.
Henning Christensen, Hårby.
Mogens Christiansen, Flemløse.
Kirsten Sindt Falsing, København.
Klaus Flemløse, Flemløse.
Inge Klivager Hansen, Dreslette.
Jørgen Ole Hansen, Glamsbjerg.

2-årigt realkursus.

3-årig realafdeling.

Kostelever fra eksamensholdene.

Stig Asger Helmig, Glamsbjerg.
Henning Baunhøj Jensen, Glamsbjerg.
Kurt Jensen, Nårup skov.
Kirsten I. Jørgensen, Enemærket.
Kaj Jørgen Karow, Husby.
Philip Klitlyng, Glamsbjerg.
Gunvor Lange, Glamsbjerg.
Karen Andrea Larsen, Skovkrogen.
Inge-Lise Berg Laursen, Skovkrogen.
Anelise Lægteskov, Brunshuse.
Gyda Bomann Madsen, Flemløse.
Aase Dunsrose Nielsen, Dunsrose pr. Gelsted.
Kirsten Nielsen, Dreslette.
Børge Allan Pedersen, Koppenbjerg.
Henning Thorup Pedersen, Nårup.
Dorthe Rasmussen, Glamsbjerg.
Birthe Eg Sørensen, Glamsbjerg.
Inge-Lise Tagensen, Glamsbjerg.
Ingelise Vester, Glamsbjerg.
Hanne Vestermark, Skårup pr. Flemløse.
Kirsten Marg. Østerby, Glamsbjerg.

Meddelelser fra elevforeningen

Elevmødet vil blive afholdt

søndag den 20. februar (fastelavnssøndag)

PROGRAM (forventelig):

- 9.30 Morgensang i den »nye« bygnings korridor.
- 10.00 »Timer« med et par af skolens lærere.
- 14.00 Foredrag. Derefter elevforeningens generalforsamling.
- 16.30 Eftermiddagsgudstjeneste i Glamsbjerg kirke.
- 19.30 Underholdning med efterfølgende bal.

Se i øvrigt nærmere annonce i Fyens Tidende, når dagen nærmer sig! For deltagelse i hele mødet betales 7 kr. For kost betales særskilt. Ønsker man at overnatte på skolen, må sovepose eller tæpper medbringes. 10-års, 25-års og 50-års-jubilare er specielt velkomne! (Se under »Nyt fra gamle elever«).

Elevforeningens bestyrelse:

Stud. oecon. Jens Erik Jørgensen, Frejasvej 9, Åbyhøj.
Lærerinde fru Gunhild Berg Olsen, Skolevej, Glamsbjerg.
Foreningens kasserer er fru Kirsten Juul, Glamsbjerg Friskole.
Sekretær Jørgen Ole Bjerregård Petersen, København.
Sekretær Kaj Ditlevsen, København.
Elev Bodil Toft Jensen, Årslev.

Elevforeningens regnskab

13.12.63–1.12.64

	Indtægt:	Udgift:
Overført	58 08	
Porto		609 00
Forskellige udgifter		5 25
Kuverter og opkrævninger		174 40
Løssalg af årsskriftet	112 50	
Indløste årsskrifter	3.885 00	
Gebyr til giro		2 45
Renter på giro	7 33	
Elevmødet	1.074 00	585 12
Krans		30 00
Postopkrævninger		12 50
Andelsbogtrykkeriet		3.804 71
Refucion på forside	325 00	
Boggave		52 75
	<hr/>	<hr/>
	5.461 91	5.276 18
Girobeholdning		12 66
Bankbeholdning		20 14
Kassebeholdning		152 93
	<hr/>	<hr/>
Balance	5.461 91	5.461 91

Regnskabet gennemset og fundet i overensstemmelse med bilagene.

E. Jacobsen.

Mogens Christensen.

Medlemsliste

for Glamsbjerg fri- og efterskoles elevforening

- Andersen, Alice, Skydebjerg, pr. Årup.
– Annelise, Mullerødgård, Flemløse.
– A. lærer, Bredsten.
– Anders, Brylle, Knarreborg.
– Anders Chr., Kærum, Assens.
– Bente, Over Holluf, Fruage.
– Eilif, Emtekær, Sandager.
– Ejvind, Ingemands allé 195, Esbjerg.
– Else Stærgård, fru, Odensevej, Brylle, Bellinge.
– Erik, Sdr. Nærrå, Årslev.
– Find Høgsbro, Truelsemosegård, Ebberup.
– Gerda, Eriksgade 10, 2. sal t.v., København V.
– Grethe, Skolevej, Glamsbjerg.
– Gunhild Høgsbro, Truelsemosegård, Ebberup.
– Hans Nylandsted, Nærup.
– Henning Sander, Skovby, Als.
– Inge, Mosemarken, Ebberup.
– Inger Marg. Skårup, Flemløse.
– Kaj, Østergård, Lungerne, Årup.
– Kaj Holm, Mysundegade 1, København V.
– Kirsten Nøhr, Pårup Skovgård, pr. Ferritslev.
– Kurt Chr., Vorgod skole, pr. Herning.
– Lis, Savværksvej, Glamsbjerg.
– Lisbeth, Mullerød, Flemløse.
– Lone, Skibusvej 207, Odense.
– Marianne, Munkegården, Svendborg.
– Niels, Hersemose, Ørsbjerg, Årup.
– Niels Carl, Grimerløkkegård, Ejby.
– Niels Erik, Mullerød, Flemløse.
– Niels Jørgen, Blangsted, Lov, Sjælland.
– Peter Kronborg, Emtekær, Sandager.
– Peter Nylandsted, Nærup.
Andreasen, Annelise, Vester Hæsinge.
– Birthe, Årslev.
Appe-Jensen, Hans, Store Appe, Tommerup.
Augustinus, Agnete W., Kløvervej 10, Nyborg.
Bang, Anna, Højtofte, Flemløse.
– Peter, Højtofte, Flemløse.
Bay, Jette Møller, Bro Østergård, Brenderup.
– Lene Møller, Bro Østergård, Brenderup.
Berg-Olsen, Gunhild, Skolevej, Glamsbjerg.
– Holger, Skolevej, Glamsbjerg.
Bendt-Madsen, Inge, Bendtsminde, Nærup.
Bentsen, Kaj, Strærup, Flemløse.
Bjerg, Else, Bittehøjgård, Ebberup.
– Margrethe, Bittehøjgård, Ebberup.
Bjerre, Kirsten, Fjellerup Højgård, Harnstrup.
Bjørgmose, Rasmus, lærer, Egedesminde, Grønland.
Boe, Alf, bogtrykker, Glamsbjerg.
– Chr., Farum.
– Inge, Helnæs, Ebberup.
– Mogens, Helnæs, Ebberup.
Bodi, Poul, Alhambravej 3, 2., København V.
Bolet, Marie, lærerinde, Ås børnehjem, Vilsund, Thy.
Borre, Tove, Toboholm, Tommerup.
Bræms, Erling, Møllegården, Ladby.
– Inger, Højbjerg, Glamsbjerg.
Broeng, Ulla, Gruntvigsvej 16, Kolding.
Bruntse, Kristian, Øster-Åby, Skårup.
Bølle, Ellen, Nr. Lyndelse, Nr. Søby.
Carlsen, Birthe, Helnæs, Ebberup.
Christensen, Arne, Banehøj, Nærup.
– Bent, Idasallé 17, Fruens Bøge.
– Birgit, Marienlyst, Tvinde, Rynkeby.
– Eva Ejdrup, Højstedallé 62, Kastrup.
– Erik Juul, Højgård, Vester-Hæsinge.
– Erik, Egelund, Holte.
– Ellen, Holevad, Sandager.
– Ellen Marg., Ved Husum Vold, Brønshøj.
– Else, Båring, Asperup.
– Hanne, Dærup, Glamsbjerg.

- Christensen, Irene Falck, Bukkerup, Glamsbjerg.
- Lone, Middelfartvej 127, Odense.
  - Mogens, Pilegård, Dærup, Glamsbjerg.
  - Mogens, Nårup St.
  - Mona, Asperup mark, Nr. Åby.
  - Ruth, Nårup skov, Nårup.
- Christiansen, Annelise Hollemann, Hillerup, Glamsbjerg.
- Aksel, osth., Nørregade 37, Glamsbjerg.
  - Flemming, Helnæs, Ebberup.
  - Jørgen, Søndergade 5, Glamsbjerg.
  - Niels, stud. med. Søndergade 5, Glamsbjerg.
  - Poul Erik, Fåborgvej 37, Glamsbjerg.
  - Rigmor Mose, Charlsmindelvej 9, Nyborg.
  - Ruth Falslund, Tarup, Årslev.
- Christoffersen, Anne Marie, Horne.
- Kirsten, Gaunby, Årup.
  - Olav, Helenehøj, Vester Åby.
- Clemmensen, Birgit, postkontoret Vordingborg.
- Cramer, Flemming, Glamsbjerg.
- Danvig, Bodil, Bellinge.
- Dan, Torkild, Hesselgård, Augustenborg.
- Dinesen, Hans Erling, Mygindlund, Turup.
- Ditlevsen, Kaj, Frederiksberg Allé 39, 1., København V.
- Drevsen, Aage, Hokkerup, Tørsbøl.
- Dreislær, Jørgen, Ebberup.
- Duus, Inge Lise, Spedsbjerg, Blommenslyst.
- Poul Erik, Spedsbjerg, Blommenslyst.
- Egede, Gorm, Lille Egede, Korsør.
- Elkjær, Tove, Knarreborg.
- Ellemann, Peder, Egely, Årup.
- Eriksen, Flemming, Hårslev, Gamby.
- Inger M., Skolevej, Knarreborg.
  - John, Vermingevej, Tommerup, Knarreborg.
  - Poul, Ebberup.
  - Vagn, Kløvervænget 3, Glamsbjerg.
- Eskebjerg, Benny, Hårby.
- Fischer, Anne Marie, Andebølle, Visensbjerg.
- Flemløse, Anne Grethe, Flemløse.
- Foermose, Svend, Kaslund, Årup.
- Frandsen, Vagn Marstrand, Ribegade 19, 3. tv., København Ø.
- Frantsen, Lydia, fru, Bakkebo, Ebberup.
- Frederiksen, Arne, Nårup skov, Nårup.
- Frichmann, familien, bager, Glamsbjerg.
- familien, barber, Glamsbjerg.
- Frøik, Grethe, fru, Astridvej 14, Kastруп.
- Fynbo, Fritz, købm., Svanevej 6, Kerteminde.
- Gabel, Anders Møller, Sydstevn's planteskole, Store Heddinge.
- Gervig, Villy, Hundsløv, Kølstrup.
- Gormsen, Else, Kærby, Asperup.
- Hanne, Nørregade, Glamsbjerg.
- Graversen, Axel, Hesle, Turup.
- Ruth, Enemærkegård, Ebberup.
- Halle, John, Glentevej 81, Odense.
- Halvgård, Anders Peder, Sønderby, Ebberup.
- Hammerum, Inger Margrethe, Ravsnæsvej 18, Birkerød.
- Verner, Ravsnæsvej 18, Birkerød.
- Hansen, A., lærer, Midtsjællands ungdomsskole, Jystrup.
- Adelheid, fru, Nørregade 12, Glamsbjerg.
  - Alice, Højvang 12, Glamsbjerg.
  - Anna, Vejlbyskov, Røjle.
  - Anny, Ørsted Hestehave, Nårup.
  - Axel B., pastor, Brændekilde, Holmstrup.
  - Bent Arne, Vejlbyskovgård, Røjle.
  - Bent Harreby, Vestergade 15, 1., Vejle.
  - Betzy, Mosegård, Holevejen, Korup.
  - Bjørn, Stafeldtsvej 11, Valby.
  - Bodil Skjellerup, Hestehavegård, Nårup.
  - Carl, Langager, Helnæs, Ebberup.
  - Ellen, fru, Lærkevej 10, Ullerslev.
  - Else Marie, Over-Holluf, Fraugde.
  - Else Marstrand, Glamsdalen, Glamsbjerg.
  - Erik, Over-Holluf, Fraugde.
  - Finn Larsen, Skjoldemose, Kølstrup.
  - Fredé Wang, Damgård, Vandborg, Bonnet.
  - Hans Højgård, Aa, Ebberup.
  - Henning Møller, Aborg, Assens.
  - Henrik Altenburg, Floradalen 16, Vium.
  - Ingeborg, Tinggårdsvej 12, Kærby, Ålborg.
  - Inge Lise, Vestergård, Sdr. Kirkeby, Egebjerg.
  - Inger, Bredemade, Hornsyld, Jylland.
  - Ingrid, Nørregade 12, Glamsbjerg.
  - Ingrid, Vistorp, Glamsbjerg.

- Hansen, Ingrid Duus, Ericaparken 53 st., Gentofte.
- Inger Marg., Højstrup, Havndrup.
  - Jens, Årø, Årøsund.
  - Jens Peter, Sød-Søby, Flemløse.
  - Jørgen, Gummerup, Glamsbjerg.
  - Jørgen Quist, Refs Vindinge.
  - Jørgen Wattson, Stenløse, Sct. Clemens.
  - Karna Gurli, Kogsbølle, Nyborg.
  - Knud Skovsbo, Skovsbogård, Nårup.
  - Lars Peder, Vrangagergård, Dreslette, Flemløse.
  - Lillian, Gamborg smedje, Kavslunde.
  - Marie, Skårup, Flemløse.
  - Mogens, Nårup st.
  - Niels, Strandgården, Sandager Næs, Sandager.
  - Niels Holger, Mesinge.
  - Niels Kristian, Ølsted, Brobyværk.
  - Niels Peder, Kertinge, Kølstrup.
  - Ove, Bjørnemosen, Ebberup.
  - Ole Plejdrup, Rissingevej 50, Odense.
  - Peder Frydenlund, Højagergård, Nygårdsvej 2, Ballerup.
  - Preben Moes, Vandværksvej, Årup.
  - Rasmus Gram, Ebberup.
  - Ruth, Avernakgård, Fangel.
  - Sigrid, Kærum, Assens.
  - Svend Børge, Tinggyden, Ebberup.
  - Svend Åge, Rosengården, Maglebrende, Stubbekøbing.
  - Tove Bøgelund, Klostervej 23, 2., Odense.
  - Åge Lindal, Kølstrup.
- Heebøll, Alfred, Krugersvej, Erritsø, Fredericia.
- Helmig, Jente, postkontoret, Glamsbjerg.
- Henriksen, Else Fløe, Kirkegade, Oksbøl.
- Hans Røjle, Vestergård, Strib.
  - Troels Lund, Ahlgade 64, Holbæk.
- Hestholm, Erik, Nørregården, Sallinge, Højrup.
- Karl, Hestholmgård, Assens.
- Hildbrandt, Poul, Gummeruplinie, Glamsbjerg.
- Hind, Anders, Holmevej 104, Højbjerg, Århus.
- Holmegård, Bodil, Akkerup planteskole, Hårby.
- Holst, Maja, stud. mag., Hemmerlandsvej 22, 1. tv., København F.
- Hune, Hans Peter, Kulspil, Simmerbølle.
- Jacobsen, Børge, Søgård, Klipleve.
- Eigil, Gl. Stærmose, Tommerup.
  - Else, Holte, Glamsbjerg.
  - Jens Peder, Old Gyde, Glamsbjerg.
  - Lillian, Bæk, Store Nustrup.
  - Niels Holger, Østergård, Almind.
  - Vagn Ove, Teglværksvej, Glamsbjerg.
- Jakobsen, Ingrid, Solevad, Fangel.
- Karen, Langsted, Verninge.
  - Leo, Pjedsted.
- Jensen, Alfred, Højvang, Genner.
- Anna Elise, Valhøjsallé 68 B, 1. tv., Vanløse.
  - Anne Hariet, Vesterallé 43, Brønderslev.
  - Bent Holmegård, Strandby, Hårby.
  - Birthe, Trøstrup, Korup.
  - Bodil Lebech, Hjortekærvej 133, Lyngby.
  - Bodil Toft, Årslev.
  - Chr. Lyth, Lille Hedegård, Veflinge.
  - Else Marg., Fauerskov, Gelsted.
  - Gerda, Staksøgård, Ullerup, pr. Kallundborg.
  - Grethe Rye, Nørregade 50, Glamsbjerg.
  - Hanne Dole, Glamsbjerg.
  - Gertrud Dole, Glamsbjerg.
  - Hanne Marg., De gamles hjem, Glamsbjerg.
  - Inger Marg., Albanidepotet, Knarreborg.
  - Karen, Kobbeltuset, Ebberup.
  - Karna, Helnæs, Ebberup.
  - Knud Erik, Fauerskov, Gelsted.
  - Kurt, Fåborgvej 12, Glamsbjerg.
  - Leif, Sjællandsgade 14, 2., Ringsted.
  - Marianne Hildebrandt, Saltofte, Assens.
  - Mogens, Oldgyde 14, Glamsbjerg.
  - Ove, Barløse, Sandager.
  - Palle Sandholt, Barløse, Sandager.
  - Poul Erik, Salbrovad, Sandager.
  - Poul H., Jernbanegade 1, Padborg.
  - Sten Kjær, Hundslev, Kølstrup.
  - Ulrik Juul, Vesterløkke Brugsforening, Bjært.
  - Åse, Rørmosegård, Helnæs, Ebberup.
- Jeppesen, Gerda, Føns Vestergård, Nørre Åby.
- Jespersen, Else, lærerinde, Espen Snarresvej 10, Sorø.
- Johansen, Connie, Krengerup, Nårup.
- Else, Strandhavegård, Sønderby, Ebberup.

- Johansen, Hanne, Hjørnegården, Allested.
 – Knud Erik, Kildesminde, Assens.
 Jorsal, Vagn, Nygård, Skårup.
 Jüne, Thora, Broderup, Tappernøje.
 Jørgensen, Asta Lambert, Gamborg, Kauslunde.
 – Arne, Skullerupsholm, Hvalsø.
 – Bent Lykke, Rudvang 7, Tarup.
 – Carsten, Søndergade 26, Glamsbjerg.
 – Ellen, Roerslev, Blanke.
 – Ellen, Kristinebjerg, Asperup mark, Nr. Åby.
 – Erik Ploug, Birkehavegård, Brylle.
 – Erik Stevnsbo, Dreslette, Flemløse.
 – Ester Theilgård, Askagergård, Rinke-næs.
 – Georg Hilding, Holte, Glamsbjerg.
 – Gunhild og Peter, Nordby, Ebberup.
 – Hanne og Jens Erik, Frejasvej 9, Åby-høj.
 – Hans Rud, Køng brugsforening, Glamsbjerg.
 – Ida, fru, Assens.
 – Inge, Nyvej, Terløse, Diannalund.
 – Inge Marie, Kristinebjerg, Asperup mark, Nr. Åby.
 – Inger Krogager, Kærby, Asperup.
 – Jørgen, Brylle, Knarreborg.
 – Jørgen, Roerslev, Blanke.
 – Lis Welling, Hjorteholm, Holte, Nårup.
 – Merethe, Ørbæk bageri, Ørbæk.
 – Mogens Holtze, Kildebjerg, Nårup, Verninge.
 – Kirsten Lise, Kirkebjerg, Flemløse.
 – Petra, Roerlev, Blanke.
 – Poul, lærer, Folke- og realskolen, Hårby.
 – Poul Henning Truels, Sø-Søby, Flemløse.
 – Rudolf, gdr., Dreslette, Flemløse.
 Kappendrup, Gertrud, Båring højskole, Asperup.
 Kirkegård, Kristen, Vester Skerninge.
 Kjærgård, Hans Jørn, Lærkevej 26, Vej-en.
 Klausen, Børge, Sandholm, Kølstrup.
 Klitlyng, Elisabeth, Krengerupvej, Glamsbjerg.
 Knap, E., fru, Bukkerup brugsforening, Glamsbjerg.
 Knudsen, Erna, Verninge.
 – Ib, Helnæs bageri, Ebberup.
 – Jytte, Langstedvej, Verninge.
- Knudsen, Jørgen S., Vestergade 18, Slagelse.
 – Leif Søndergård, Brylle, Knarreborg.
 – Preben Ellekjær, Sønderby Bjerger, Ebberup.
 – Vibeke Lindholm, Tvergade 28, Ker-teminde.
 Kristensen, Gerda, fru, Vejstrup.
 – Henning Hedemann, Grønhavegård, Sct. Clemens.
 – Knud Lyng, Kertinge mark, Kølstrup.
 – K. M., Skolen, Mesinge.
 Kvistgård, Ole, forstander, Nordsjæll. ungdomsskole, Helsing.
 Lambertsen, Ole, Frankfri, Fangel.
 Lange, Kaj, Haraldslund, Hinnerup.
 Larsen, Bendt, Vinderød, Frederiksværk.
 – Bodil, Stenløsevej, Sankt Klemens.
 – Else Kobæk, Gyfa, Glamsbjerg.
 – Else Møller, Flemløse.
 – Esben, Kappenbjergledet, Flemløse.
 – Frank, Båring, Asperup.
 – Hanne Bro, Vedtofte Vænge, Flemløse.
 – Hanne Eg, Skolevej, Glamsbjerg.
 – Hanne Grethe, Verninge.
 – Hans Juul, Søndergade 17, Glamsbjerg.
 – Hans Peter, Brændekilde, Holmstrup.
 – Inge, Bregnegård, Verninge.
 – Jørgen, Næsgård, Sandager.
 – Jørgen Juul, Søndergade 17, Glamsbjerg.
 – Kaj, Nyvej 12 B, København V.
 – Kaj Jørgen, Mesinge.
 – Karl Åge, Strandlyst, Saltofte, Assens.
 – Lone Eg, Skolevej, Glamsbjerg.
 – Margit, Mullerød, Flemløse.
 – Margit Emdal, Melby, Assens.
 – Poul Erik, Kertinge mark, Kølstrup.
 – Poul Eg, Teglværksvej, Glamsbjerg.
 – Stig Tarup, Teila, Flemløse.
 – Svend Eg, Teglværksvej, Glamsbjerg.
 Lauridsen, Hans, Holte, Nårup.
 – Kirsten, Holte, Nårup.
 – Lillian, Sarup, Hårby.
 Laursen, Hanne Lisbeth Dons, Savværksvej 24, Glamsbjerg.
 Lebech, Bo, Børsen 11, Hjørring.
 Lindeloff, Niels Jørgen, Snave skole, Flemløse.
 – Vilhelm, Snave skole, Flemløse.
 Lippert, Gert, Guldblommevej 10, Kastrup.
 Lund, Børge, Kindertoft, Frederikslund.

- Lund, Jørgen, Dærup brugsforening, Glamsbjerg.
- Leif, Stationsvej 7, Glamsbjerg.
  - Lis, Stenbækholm, Bøjden, Horne.
  - Margit, Dybmose Østergård, Årup.
- Lunding, Arne, Smedevej, Glamsbjerg.
Lundsgård, Karl Ole, Bøjden, Horne.
Lyder, Bodil, Præstegården, Svindinge.
Lægteskov, Ingrid, Brunshuse, Ebberup.
Madsen, Alf Finn, Nårup.
- Bent Kjærulf, Fredensvej, Årup.
  - Bente Høgsbro, Lille Gambygård, Gamby.
  - Birgit, Rønnevej, Korup.
  - Børge Leman, Nonnebo, Langeskov.
  - Grethe Hindsgavl, Skovløggen, Nr. Åby.
  - Gyda, Bredgade 27, Årup.
  - Hans, Munkebo.
  - Hans Henning, Skovbjerg, Flemløse.
  - Henning, Moselunde, Årup.
  - Hanne og Ib, Kirke-Søby, Flemløse.
  - Inge Lillian, Ll. Skydsbjerg, Harndrup.
  - Karen Hindsgavl, Skovløggen, Nr. Åby.
  - Karl Bent, Nr. Broby savværk, Nr. Broby.
  - Karl Otto, Brunhøjgård, Gyllested, Brenderup.
  - Lene, Old Gyde, Glamsbjerg.
  - Lillian Dagmar, Nårup skov, Nårup.
  - Margrethe Østerby, Købkesvej 23, Odense.
  - Marie, Møllevej 20, Hårby.
  - Offer, Søholmhuse, Glamsbjerg.
  - Poul Erik, lærer, Søndergade 50, Gelsted.
  - Poul Lægds gård, Poppelvej 20, Næstved.
  - Svend Erik, Forstvænget 20, 2., Herning.
  - Uffe, Sø-Søby, Flemløse.
- Magnussen, Else, Bredstrup, Pjedsted.
Mahler, Marie Sloth, Myragergård, Onsbjerg, Samsø.
Malmose, Knud, Rynkeby, Ringe.
Martinussen, Kirsten, Nordskov, Martofte.
- Poul, Nordskov, Martofte.
- Merstrand, Inger, Vojens.
Mikkelsen, Bjarne, Dærup frugtplantage, Glamsbjerg.
- Erik, Dærup frugtplantage, Glamsbjerg.
- Mikkelsen, Åse Lund, Bækgård, Fole, Sønderjylland.
Mogensen, Bente, Birkemose, Langeskov.
- Jørgen Saro, Årup.
  - Poul Erik, Kappenbjerg, Glamsbjerg.
- Mortensen, Ellen Ladegård, Kongsted, Fredericia.
- Gudrun Ladegård, Kongsted, Fredericia.
  - Kirsten, Blankavej 12 st. tv., Valby.
- Mose, Arne, Bellinge.
- Poul, Glamsbjerg.
- Mouridsen, Erik, Ulvemose, Ebberup.
Munk, Birthe, Lundebjerggårdvej 212 st., Skovlunde, Sjælland.
Møller, Arne, Fjelsted Møllegård, Gelsted.
- Grete, Sadolinsgade 120, Odense.
  - Jørgen Wejs, Glenshøj, Glamsbjerg.
- Nautrup, Jørgen, Rødding, Spøttrup.
Nicolaisen, Grethe, Roerlev, Blanke.
Nielsen, Anne Lise, Sværupgård, Nårup.
- Bent Erik, Rullegården, Glamsbjerg.
  - Birgit, Kærby, Asperup.
  - Birgit, Nørregade 57, Glamsbjerg.
  - Bjarne, Rødekro.
  - Bjarne, Øster Vrå, Vendsyssel.
  - Dorte, Staunshøjgård, Kirke-Søby, Flemløse.
  - Edel Birgit, Fuglsang 61, 2. th, Næsby.
  - Ejgil, Helnæs, Ebberup.
  - Ejner Henning, Voldtofte Vænge, Flemløse.
  - Elise, Bøgeskov, Fredericia.
  - Else Marg., Nordskov, Martofte.
  - Elvinna, Sværupgård, Nårup.
  - Finn, Emtekær, Sandager.
  - Freddy Søbjerg, Ebberup.
  - Grethe, Holte, Nårup.
  - Hanne, fru. Carit Etlarsvej 21, Esbjerg.
  - Ib Flemming, Helnæs, Ebberup.
  - Inge Lise, Rue Hedegård, Langesø.
  - Jens Bilgrav, lærer, Uldum Højskole.
  - Jens Jørn, lærer, Staunstrup, Tappernøje.
  - Jørgen Peder, Snave, Flemløse.
  - Johs., sognefoged, Mindegård, Skydebjerg, Årup.
  - Leon, boghandl., Islands Brygge 21, København S.
  - Nora, Fåborgvej 34, Glamsbjerg.
  - Poul Erik Hedelund, Lille Lime, Randbøl.

- Nielsen, Steen, Nørregade 35, Glamsbjerg.
- Tage Grønfeldt, lærer, Nørrevænget 122, Odense.
  - Ulla Nielsen, Nårup skov, Nårup
  - Viggo, Solhøj, Assens.
  - Villy, Herredsbjerg, Flemløse.
  - Vagn Holm, Sperrestrup, Ølstykke.
  - Viola Hein, Rud, Nr. Åby.
  - Walther, Nørrevænget 35 st., Odense.
  - Åse, Skydebjerg, Årup.
- Nilausen, Knud Ole, Gammelgård, Veddelev, Roskilde.
- Olsen, Finn, Folegården 53, 2. Kbh., Valby.
- Lisbeth, P. O. Pedersens kollegiet, værelse 196, Harald Lundsvej 38, Lyngby.
  - Marie Oxenvad, fru, Lindeallé 10, Fr. Bøge.
  - Mogens Lykke, Oehlenschlägervej 6, Odense.
  - Niels Olav, Krabbesholm højskole, Skive.
  - Poul Nygård, Kildemosegård, Kaslund, Rørmosehus.
  - Åge, Mosegård, Holte.
- Omø, Inger, Knudsgård, Dybvad.
- Overgård, Inger, Lyomskovgård, Ellinge, Refs-Vindinge.
- Oxenvad, Karen, Pasopvej 63, Svendborg.
- Pedersen, Anne Marie, Rosenlund, Dærup, Glamsbjerg.
- Astrid Mose, Grønnevej, Glamsbjerg.
  - Benny Lunde, Voldtofte, Flemløse.
  - Bente, Ørslev Kohavegård, Ejby.
  - Birgit,
  - Doris, Kalvsund, Ribe.
  - Erling, Udby, Nr. Åby.
  - Holger, Søndermark, V. Skerninge.
  - Ingelise, Rindebækgård, Voldtofte, Flemløse.
  - Inger Æbelholt, Frederiksværksgade 145, Hillerød.
  - Jens Anders, »Sparto«, Udlejre, Ølstykke.
  - John Thode, Ny Vangerhus, Ørslev, Sjælland.
  - Johs., »Ejershåb«, Fjellerup, Harndrup.
  - Jørgen, Landø, Hårby.
  - Jørgen, Snave, Flemløse.
  - Jørgen Ole Bjerregård, København.
  - Katrine, Bellinge.
  - Knud, »Ejershåb«, Fjellerup, Harndrup.
- Pedersen, Lars Birkedal, Udby, Jerslev, Sjælland.
- Lis Ruth, Telefonhuset, Odense.
  - Peder Christian, Langerud, Glamsbjerg.
  - Per, Helnæs, Ebberup.
  - Per Østergård, Kertinge, Kølstrup.
  - Tage, Dømmestrup, Fangel.
  - Ulla, Ivarsvej 21, 1., Odense.
  - Voigt Møller, Rubenlund, Oure.
  - Yngvar, Flemløse.
  - Åge Normann Juhl, Assensvej 14, Glamsbjerg.
- Petersen, Arne, Vintergården, Helnæs, Ebberup.
- Bente, Helnæs, Ebberup.
  - Brødrerne Fog-, Sjødgården, pr. Assens.
  - Ejnar Lindegård, Toftemarken 25, 2. tv., Svendborg.
  - Gerda Borg, Holmegård, Ebberup.
  - Gudrun, Højbjerggård, Glamsbjerg.
  - Hanne, Højbjerggård, Glamsbjerg.
  - Karl Otto Kroll, Glamsbjerg.
  - Leif Arne, Dreslette, Flemløse.
  - Peter Bent, Dømmestrup, Fangel.
  - Tove Frankøv, Køng Præstegård, Glamsbjerg.
- Pilegård, Erik, Vilhelm Thomsensvej 6, Svendborg.
- Pors, Erling, Ladegård, Hammelev.
- Poulsen, Gurli, Mosegård, Langeskov.
- Rask, Kristian, Nyborghus, Ølholm.
- Rasmussen, Alf Forsberg, Veringe.
- Anna-Marie, Bæring, Sandager.
  - Annelise, Krogsgård, Flemløse.
  - Annelise, fru, Tolderlundsvej 61, 1., Odense.
  - Astrid, fru, maskinfabrikken, Glamsbjerg.
  - Bent, maskinfabrikken, Glamsbjerg.
  - Bente Lindegård, Grønnevej 4, Glamsbjerg.
  - Bjarne, Kertinge, Kølstrup.
  - Bodil Brændholt, Bakkehus, Ørbæk.
  - Ella, Ebberup.
  - Erik, Petersborg, Knarreborg.
  - Erling, »Jærgergården«, Sletterød, Harndrup.
  - Finn Kjær, Røjumvej 107, Sønderborg.
  - Hans, Skovkrogen, Hårby.
  - Henning Vagn, Gerthasminde 29, Odense.
  - Gert, Snave mølle, Flemløse.

Rasmussen, Inge, Ådal, Glamsbjerg.
 - Inge Højgård, Flemløse.
 - Inge Lise, papirhandelen, Glamsbjerg.
 - Kirsten, børnehjemmet, Nyborg.
 - Leif, Helnæs, Ebberup.
 - Leif Egon, Ådal, Glamsbjerg.
 - Ove, læge, Glamsbjerg (Sunswall).
 - Poul Erik, Bjørnemose, Ebberup.
 - Poul, ingeniør, Fladholm, Åbenrå.
 - Poul Ådal, Nellemose, Hårby.
 - Ruth, Gl. Ebberup, Ebberup.
 - Ulla, Klintebjerg, Otterup.
 - Åge, Dømmestrup, Fangel.
 Ravn, Finn, Dærupvej 12, Glamsbjerg.
 - Jørgen, Skårup, Flemløse.
 Rechnagel, Jytte, Bredstrup, Pjedsted.
 Rosendahl, Karen, tandlæge, Jernbanegade 22, 2., Esbjerg.
 Røge, Æolsgård, Idas Allé 15, Fruens Bøge.
 Schjerner, Erik, Brylle, Knarreborg.
 Schmidt, Viggo Testrup, Skovvej 8, Vejle.
 Schultz, Karsten, Holte, Glamsbjerg.
 Sellebjerg, Birgitte, præstegården, Ryslinge.
 - Niels, Basselund, Årup.
 Sigersen, Inge, fru, Peder Freuchensvej 110, Ålborg.
 Sigvardsen, Ulla Hedegård, fru, Amtssygehuset, Viborg.
 Simonsen, A. J., Vesterbrogade 175, 1., København V.
 - Grethe Holm, Skovgård, Sdr. Nærå, Årslev.
 - Jesper, Stegersallé 27, Kbh. F.
 - Margit, Gummerup, Glamsbjerg.
 skovmand, Birgitte, Bregnerødvej 9, Allerød, Sjælland.
 Skriver, Vagn, Liljen 9 c, Albertslund, Tåstrup.
 Skøtt, Karl Find, Helnæs, Ebberup.
 Sonne, Lise, Lilleleje, Rutsker, Hasle.
 Steinfeldt, Lykke, Blåbærvej 132, Hjalense.
 Stenderup, Henning og Ingrid, Heden brugsforening, Allested.
 Stjernholch, Dorthe, Krummedigt 4, B, Humlebæk.

Sundahl, Birte, Voldtofte, Flemløse.
 - Margit, Grønnevungen 15, Pårup, Odense.
 Svaneholm, Niels, Sandager Næs, Sandager.
 Søllested, Vagn, Engtoftevej 8, Farum
 Sørensen, Ejnar, lærer, Frisbæk skole, Nr. Sneede.
 - Else, Kirke Søby, Ebberup.
 - Gisela, Årø, Årøsund.
 - Hanne Merete, Helnæs, Ebberup.
 - Jacob Elkjær, »Kig ind«, Glamsbjerg.
 - Johs. Nis, Kværløkke, Tørsbøl, Sønderjyll.
 - Knud Friis, Ny Damgård, Nyrup, Nårup.
 - Åse Egebjerg, Hovedgaden 52, Hvalsø.
 Sønderlyng, Jørgen, Lindeallé 23, Odense.
 Thing, Inger Merethe, Tommerup, Knarreborg.
 Thode-Carlson, Jørgen, Barløse-Tårup, Sandager.
 Tukjær, Edvard, Bøgebjerg, Verninge.
 - Vagn, Bøgebjerg, Verninge.
 Veber, Rasmus, Bjerreby, Tåsinge.
 Wachenhagen, Hanne, Ejby st.
 Weilby, Alf, bagerm., Glamsbjerg.
 Wessel, Anna, fru, Kalørvej, Korup.
 Wilsmark, Hilda, Ebberup.
 Wive, Åse, Tøllerupvej 64, Tommerup.
 Ægidius, Tove og Karl Kristian, Jetsmark friskole, Åbybro.
 Ærenlund, Poul, Sallinge, Højrup.
 Østerskov, Bent, Østerskovgård, Nårup.
 Æresmedlemmer: fru Anna Skriver, Glamsbjerg, frøken Marie Espensen, Glamsbjerg, overlærer Gunnar Planak, Hospitalsgade 32, Give.
 Skulle der være mangler eller fejl ved listen, vil jeg være glad for at få rettelser fra jer.
 Ring eller skriv til mig, jeg har tlf. Glamsbjerg 472, og adressen er Gummerup, pr. Glamsbjerg.

Venlig hilsen *Kirsten Juul.*